

Η ΠΑΡΓΑ

Περιεχόμενα

Ολυμπιακοί Αγώνες 2004	1, 12, 13
Κοινωνικά	2
Μικρές Ειδήσεις	3, 4
Αφιέρωμα στον Fred Boissonnas	5
Γνωρίζετε ότι	6
Παργινή Ανδρική Στολή	6
20 χρόνια Ακαδημία Π.	7-10
Παργινές Συνταγές	11
Βράβευση Τζιλντας Τζώρτζη-Κωνσταντινίδη	11
Ολυμπιάδα 2004	14
Δήμαρχοι της Πάργας	15

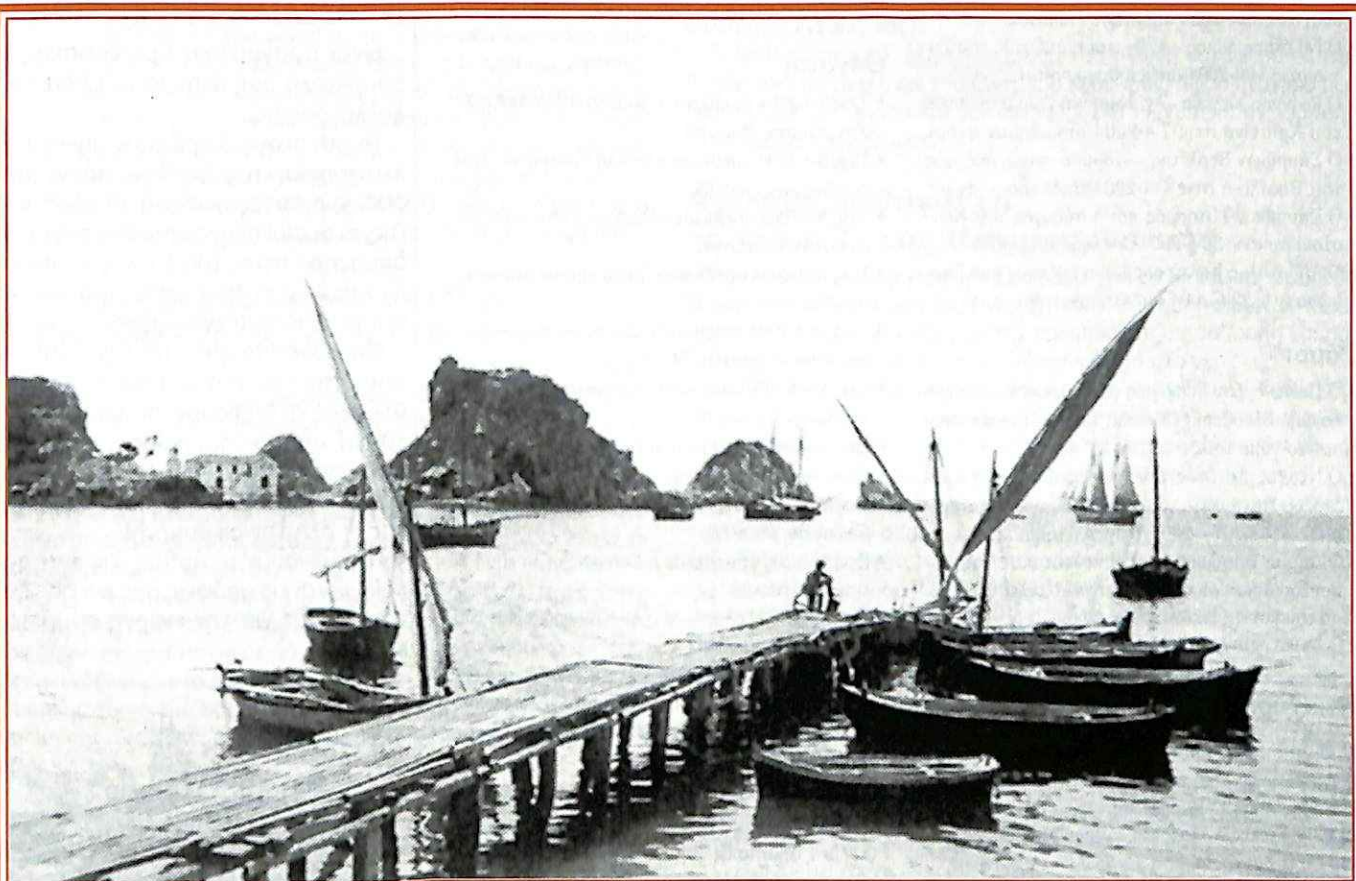
ΠΑΡΟΝΤΟ
ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ
7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΑΘΗΝΑΣ 44

Περιοδική Έκδοση
του Ομώνυμου
Συλλόγου Παργινών
της Αθήνας

Απρίλιος - Μάιος -
Ιούνιος 2004

Έτος 9ο • Αριθ. Φύλλου 48
Μαρίνας Κοτοπούλη 10
104 32 Αθήνα

Φωτό: Fred Boissonas. Ο Ελβετός φωτογράφος στο πέρασμά του από την Πάργα τον Μάιο του 1913, λίγους μήνες μετά την απελευθέρωσή της, αποτύπωσε με το φακό του σκηνές της καθημερινότητας και τοπία της πόλης.

Ολυμπιακοί Αγώνες 2004 (εκεί όπου γεννήθηκαν)

Γιατί μόνον οί Έλληνες!

Τι ήταν αυτό που τους έκανε να υπερβούν το αρχαϊκό στάδιο – όπου σταμάτησαν οι άλλοι αρχαίοι λαοί και να ανυψώσουν τον αθλητισμό σε ιδανικό; Και άλλοι λαοί ασχολήθηκαν με τον αθλητισμό και δεν ανέπτυξαν το αγωνιστικό πνεύμα σε τόσο υψηλό βαθμό, όσο οι Έλληνες. Στην Ελλάδα ο αθλητής διακατέχεται από τη σφοδρή επιθυμία να πειθαρχήσει τον εαυτό του, να ξεπεράσει τον αντίπαλό του και να κατακτήσει το μεγαλείο της νίκης.

Η αρχαϊκή εποχή είναι περίοδος ακμής

του αθλητισμού. Πόλεις και πολιτικοί άνδρες συνειδητοποιούν τη σημασία του αθλητισμού για τους νέους. Οι αγώνες δεν είναι πια αριστοκρατική απασχόληση όπως στη Μυκηναϊκή εποχή, αλλά μπορούν να συμμετέχουν όλοι, ακόμα και οι εκπρόσωποι των πιο λαϊκών τάξεων και επαγγελματιών: γεωργοί, ποιμένες, αλιείς. Ένα νέο στοιχείο ακόμα προστίθεται: ότι δεν αγωνίζεται μόνον για τον εαυτό του, αλλά και ως εκπρόσωπος της πατρίδας του.

Ο ποιητής Πίνδαρος γρά-

φει τον εξάισιο ύμνο του: «...όπως τη μέρα δεν υπάρχει στον ουρανό άστρο θερμότερο και φωτεινότερο από τον ήλιο, έτσι δεν υπάρχει και αγώνας ανώτερος από τους Ολυμπιακούς». «Μηδ' Ολυμπίας αγώνα φέρτερον ανδάσσομεν».

Αντάξιο με τους αγώνες είναι και το τοπίο της Ολυμπίας, όπου τελούνται οι αγώνες, ήμερο και ειρηνικό, ειδυλλιακό και καταπράσινο, που σε καλεί για ειρηνική συνάντησή, για αθλητισμό και άμιλλα

Συνέχεια στη σελίδα 12

Ο Σύλλογός μας απέκτησε την
Ιστοσελίδα του στο INTERNET
Επισκεφτείτε μας στη διεύθυνση:
www.sitemaker.gr/parga

Κοινωνικά Πάργας

Γεννήσεις

- Ο Δημήτριος Σερφής και η σύζυγός του Αντωνία Σταμάτη στις 12-3-2004 απέκτησαν αγόρι.
- Ο Γεώργιος Νίκας -Ανθούσα- και η σύζυγός του Παρασκευή Πάνου στις 11-3-2004 απέκτησαν αγόρι.
- Ο Κωνσταντίνος Στέφος και η σύζυγός του Αγγελική στις 19-4-2004 απέκτησαν κορίτσι.
- Ο Νικόλαος Νίκας -Αγιά- και η σύζυγός του Σοφία στις 14-4-2004 απέκτησαν κορίτσι.
- Ο Ιωάννης Χαλκής -Αγ. Κυριακή- και η σύζυγός του Χριστίνα στις 7-4-2004 απέκτησαν αγόρι.
- Ο Σπυρίδων Βερλέτης -Ανθούσα- και η σύζυγός του Βασιλική στις 7-4-2004 απέκτησαν αγόρι.
- Ο Σπυρίδων Πιτσάρος και η σύζυγός του Κωνσταντίνα στις 30-4-2004 απέκτησαν κορίτσι.
- Ο Απόστολος Κωστήρας και η σύζυγός του Θεοδώρα στις 22-5-2004 απέκτησαν αγόρι.

Γάμοι

- Ο Παπανδρέου Γεώργιος του Νικολάου και η Ναθαναήλ Ελευθερία - Μόνικα του Δημητρίου τέλεσαν το γάμο τους στις 17-4-2004.
- Ο Ντόκος Δονάτος του Αναστασίου και η Αποστόλου Παναγιώτα του Αθανασίου τέλεσαν το γάμο τους στις 17-4-2004, στην Ανθούσα.
- Ο Δήμας Βασίλειος του Νικολάου και η Δημοπούλου Αικατερίνη του Αποστόλου τέλεσαν το γάμο τους στις 1-5-2004, στην Αγιά.
- Ο Γκιώνης Νικόλαος του Θωμά και η Γεωργίου

Άννα του Γεωργίου τέλεσαν το γάμο τους στις 16-5-2004.

- Ο Ντέλας Ιωάννης του Αποστόλου και η Δούκα Αικατερίνα του Ιωάννη τέλεσαν το γάμο τους στις 29-5-2004, στην Αγιά.
- Ο Πάνος Κωνσταντίνος του Γεωργίου και η Γιελνίκοβα - Πάνου Κατερίνα του Μίλαν τέλεσαν το γάμο τους στις 30-5-2004, στην Ανθούσα.

Θάνατοι

- Στις 1-4-2004 απεβίωσε η Κων/τία Μαλλιάρη Χα Σπυρίδωνας, ετών 86.
- Στις 8-4-2004 απεβίωσε η Θέκλη Κασίμη σύζυγος του Ιωάννη, ετών 83.
- Στις 9-4-2004 απεβίωσε ο Βασίλειος Μπάτσιος του Αποστόλου, ετών 66.
- Στις 13-4-2004 απεβίωσε ο Χαράλαμπος Κυριάκης του Σταύρου, ετών 87.
- Στις 18-4-2004 απεβίωσε ο Σωτήριος Καραδήμας του Βασιλείου, ετών 74.
- Στις 24-4-2004 απεβίωσε ο Δημήτριος Δάνδολος του Ιωάννη, ετών 78.
- Στις 3-5-2004 απεβίωσε η Ευφροσύνη Λιάλια Χα Κωνσταντίνου, ετών 86.
- Στις 7-5-2004 απεβίωσε η Βασιλική Νάκα συζ. του Γεωργίου, ετών 85.
- Στις 11-5-2004 απεβίωσε η Σαπφώ Ζούλα του Γεωργίου, ετών 88.
- Στις 29-5-2004 απεβίωσε ο Αθανάσιος Ζούλας του Γεωργίου, ετών 78.

Σημείωμα του ΕΚΔΟΤΗ

Η Πάργα σας περιμένει...
Καλό καλοκαίρι
σε όλους τους αναγνώστες

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΣΤΟ INTERNET:

Είναι πραγματικά πρωτοφανής η συμμετοχή σας στην ιστοσελίδα του Συλλόγου μας.

Το site στους 3 πρώτους μήνες της λειτουργίας του δέχθηκε πάνω από 600 επισκέπτες από όλα τα μέρη της Γης, οι οποίοι πληροφορήθηκαν για τις δραστηριότητες του Συλλόγου μας όλα αυτά τα χρόνια καθώς για τοπικά νέα με αξιόλογο ενδιαφέρον.

Θα συνεχίσουμε - με την βοήθεια σας- την προσπάθεια αυτή, ευελπιστώντας να δημιουργήσουμε ένα σύγχρονο χώρο ενημέρωσης, ψυχαγωγίας, ανταλλαγής εποικοδομητικών απόψεων αλλά και διαφήμισης της Πάργας σ' όλη την οικουμένη!

Περιμένουμε τα άρθρα, τις ανταποκρίσεις και τις απόψεις σας και σας ευχαριστούμε για την ενεργή συμμετοχή σας.

Ενισχύσεις-Συνδρομές

- 10 € Δημήτριος Μπούας, Νικόλαος Κόκκορης, Κωνσταντίνος Στέλιος.
15 € Μενέλαος Σταθόπουλος.
20 € Φασούλης Απόστολος, Ελβίρα Ντρίκα - Τσάνου, Αθανάσιος Βάσσος, Θεόδωρος Αυλωνίτης, Κων/νος Μελίδης, Λούλα Δράκου, Ιωάννης Γιοχάλας, Κούλα Αποστολίδη - Βουρεκά, Ναυσικά Ματζήλα-Ραυτοπούλου, Σπυρίδων Παππάς, Νικόλαος Σ. Βέργος, Αυγέρης Βουρεκάς, Γεώργιος Παππάς, Ευθυμία Παπανδρέου-Ζαχαριά, Ζωή Μπά-

- τσιου, Γρηγόριος Κομπίλας, Δημήτριος Σωτηρίου.
30 € Στυλιανή Πλασкасσοβίτη - Πάνου, Γεώργιος Κλοτσώνης.
50 € Γεώργιος Ζούλας εις μνήμη Αθανασίου και Σπαφώς Ζούλα, Κάλιστος Βουρεκάς, Κατίνα Μητσιώνη, Δημήτριος Μητσιώνης, Χρήστος Ανδρέου.
50 \$ Αφροδίτη Αλαμάνου - Πλασкасσοβίτη
70 € Ελένη και Ρία Φώτου.
100 € Τζίλντα Τζώρτζη - Κων/νίδη εις μνήμη Αντώνη και Αφροδίτης Τζώρτζη.
150 € Ανώνυμοι.

Ευχαριστούμε:

Ο Σύλλογος Παργινών Αθήνας ευχαριστεί θερμά το Σύλλογο Εστιάτορων και Συναφών Επαγγελματιών για την ευγενική χορηγία του. Σημειώνουμε ότι ο Σύλλογος Εστιάτορων έχει δείξει εξαιρετική ευαισθησία σε όλα τα κοινωνικά

κά τεκταινόμενα του τόπου μας. Συμμετέχει ενεργά και πάντα βοηθά σε ό,τι αφορά την καλύτερη προβολή του τόπου μας. Οι δραστηριότητές του ξεπερνούν τα στενά όρια της πόλης μας. Είναι ιδρυτικό μέλος της Πανελλαδικής

Ομοσπονδίας Ελλάδας. Ο Σύλλογος Εστιάτορων Πάργας ιδρύθηκε πριν 3 χρόνια και αριθμεί ήδη 150 μέλη. Έχει πρόεδρο τον Γιάννη Κλοτσώνη, γραμματέα τον Ανδρέα Ζούλα και ταμία τον Πασχάλη - Ρίζο.

Ευχαριστούμε θερμά, όλους εσάς που συμμετείχατε στην θλίψη μας για το θάνατο του συζύγου και πατέρα μας, Αθανασίου (Θανασού) Ζούλα και της κουνιάδας μας και θείας Σαπφούς, θυγ. Γ. Ζούλα. Η σύζυγος Αικατερίνη Ζούλα. Ο γιος Γιώργος Α. Ζούλας

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Παργινών Αθήνας-Πειραιά-Περιχώρων «Η ΠΑΡΓΑ» - www.sitemaker.gr/parga
Μαρίκας Κοτοπούλη 10, • 104 32 Αθήνα • Τηλέφωνο Γραφείου: 210 5225788 • Fax: 210 5237773
Σύνταξη: Δ.Σ. Συλλόγου • Εκδότης-Διευθυντής: Βέργος Αθανάσιος, Πετμεζά 16, 11743 Αθήνα
Τηλ.: 210 9240940 • Δημόσιες Σχέσεις: Νικολάου Φιορένια • Τηλ.: 210 9960806
Εμβάσματα: Βάσσου Ερμινή, Δημοσθένους 167, Τ.Κ. 17673, Καλλιθέα • Τηλ.: 210 9589530
Στην Πάργα εισπράττουν οι: Γκούλιουρα-Γκούνα Τασία, Ανδρέου Ντόβας Γεώργιος,
Λέννης Κ. Γεώργιος, Χαμάλογλου Ιωάννης • Παραγωγή: Press Line, Μάγερ 11, Τηλ.: 210 5225479

Τα άρθρα δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη και τις απόψεις του Συλλόγου

Η ΠΑΡΓΑ

Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις

Το Πάσχα στην Πάργα

16/4/2004

Η πανέμορφη Πάργα, ντυμένη με τα πιο όμορφα, ζωηρά και λαμπερά χρώματα της Άνοιξης καλοσώρισε φέτος το Πάσχα, στην παραλία μπροστά από το λιμάνι με μία φωτεινή γιορτή. Η εκδήλωση ήταν πλημμυρισμένη από την αγάπη και την ζωντάνια όλων όσων βρέθηκαν να γιορτάσουν την ημέρα αυτή, δίνοντας το φιλί της Αγάπης, τσουγκρίζοντας κόκκινα αυγά, πίνοντας κρασί, με έντονη και διάχυτη στον αέρα την μυρωδιά από τα καλοψημένα αρνιά. Όλοι ξεφάντωσαν με τον χορό και τα τραγούδια της Ορχήστρας της Πάργας.

Την οργάνωση της γιορτινής εκδήλωσης του Δήμου στήριξε ο νεοειδρυθείς Σύλλογος Γυναικών Πάργας «ΔΗΔΑΜΕΙΑ» με το ικανότατο Δ.Σ. και την δραστήρια και δυναμική πρόεδρό του Μαίρη Κορμπάλα.

Το πανηγύρι της Ζωοδόχου Πηγής σε Παλιόπαργα και Ανθούσα

21/4/2004

Με μεγάλη συμμετοχή Προσκυνητών εορτάσθηκε η Ζωοδόχος Πηγή και στα δύο Δημοτικά Διαμερίσματα του Δήμου Πάργας (Αγιά και Ανθούσα).

Στην Παλιόπαργα μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας στο ομώνυμο εξωκλήσι, ακολούθησε γλέντι στο πανέμορφο οροπέδιο. Κατά το έθιμο μοιράστηκε στους συμμετέχοντες το καθιερωμένο γιαχνί, άφθονο κρασί και γλυκίσματα.

Την επιμέλεια του εορτασμού της ημέρας της Ζωοδόχου Πηγής στην Παλιόπαργα είχε ο Πολιτιστικός Σύλλογος Αγιάς, ο οποίος διακρίνεται στον Δήμο μας, για τις επί σειρά ετών επιτυχημένες εκδηλώσεις του.

Στην εκδήλωση στο πανηγύρι της Παλιόπαργας παρευρέθησαν ο Νομάρχης του Νομού Βασίλης Ιωάννου, ο Δήμαρχος Πάργας Σπύρος Νούσης, οι τοπικές αρχές και ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας Αθανάσιος Βέργος.

• Το πανηγύρι της Ζωοδόχου Πηγής στο Δημοτικό Διαμέρισμα της Ανθούσας ξεκίνησε από το εξωκλήσι και συνεχίστηκε στο Κέντρο του Δημοτικού Διαμερίσματος. Διήρκεσε δύο ημέρες, όπως πάντα με γλέντι και χορό στα τοπικά μαγαζιά. Οι αφηγήσεις των παλαιότερων για το συγκεκριμένο πανηγύρι πηγάζουν από πανέμορφες και έντονα χαραγμένες στην μνήμη τους εικόνες, που εξακολουθούν να ζωντανεύουν μέχρι και σήμερα.

Σύλλογος Αιμοδοτών «Βασίλειος Χατζής»

Η προσπάθειά της εθελοντικής αιμοδοσίας στην Ανθούσα ξεκίνησε από το 1995 σαν ιδέα του τότε Προέδρου της Κοινότητας αείμνηστου Βασιλείου Χατζή και υλοποιήθηκε από το ΚΕ.Φ.Ο. του Ε.Ο.Π. που λειτουργούσε τότε στην Ανθούσα, στα πλαίσια των προγραμμάτων του.

Στην αρχή υπήρχε κάποια επιφύλαξη από τους κατοίκους. Όμως σιγά σιγά άρχισαν να καταλαβαίνουν πόσο σημαντικό ήταν να εξυπηρετούνται άμεσα όταν υπήρχε ανάγκη. Αυτό έγινε ακόμα πιο κατανοητό όταν σε ένα σοβαρό τροχαίο χρειάστηκαν άμεσα αρκετές φιάλες αίματος. Μετά απ' αυτό οι κάτοικοι ευαισθητοποιήθηκαν πολύ και η ανταπόκρισή τους στην προσφορά αίματος ήταν μεγάλη.

Σήμερα τα τακτικά μέλη της αιμοδοσίας είναι περίπου 100. Γίνονται δύο τακτικές αιμοδοσίες το χρόνο και όταν υπάρξει ανάγκη μπορεί να γίνει και έκτακτη. Στην τελευταία αιμοδοσία που έγινε στις 28-4-04 η προσέλευση ήταν τόσο μεγάλη που η μονάδα του νοσοκομείου ξέμεινε από φιάλες.

Έτσι αποφασίστηκε ενώ μέχρι τώρα είχαμε απλώς ομάδα αιμοδοσίας να ιδρύσουμε σύλλογο αιμοδοτών με την επωνυμία «Βασίλειος Χατζής» προς τιμήν του αείμνηστου Βασιλή Χατζή. Ο σύλλογος σε σύντομο χρονικό διάστημα θα είναι και επίσημα αναγνωρισμένος από την ΠΟΣΕΑ και ο 1ος στην Ήπειρο.

Απόλλων Πάργας-Όλυμπος Κέρκυρας 3-1

Το παιχνίδι της Κυριακής (16 Μαΐου 2004) ήταν βαθμολογικά αδιάφορο για τον Απόλλωνα Πάργας, αφού είχε εξασφαλίσει την παραμονή του στην κατηγορία του περιφερειακού πρωταθλήματος. Η ομάδα του Απόλλωνα έκλεισε την φετινή ποδοσφαιρική χρονιά με τις καλύτερες εντυπώσεις.

Ο Απόλλωνας καθ' όλη τη διάρκεια του αγώνα κατάφερε να επιβληθεί σχετικά άνετα επί του Ολύμπου Κέρκυρας, αφού ήταν πιο πειθαρχημένος ως ομάδα και δεν άφησε πολλά περιθώρια αντίδρασης στην ομάδα της Κέρκυρας.

Ανέλαβε καθήκοντα το νέο Δ.Σ. της Πανεπειρωτικής

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 24 Μαΐου και ώρα 7.00 μ.μ. στη μεγάλη αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου Ηπειρωτών (Κλεισθένους 15 - 7ος όροφος) με την ευκαιρία της παράδοσης και παραλαβής καθηκόντων από το παλιό προεδρείο στο νέο.

Παρόντες οι επικεφαλής της διορισμένης απερχόμενης διοίκησης ανώτατοι δικαστικοί Φώτης Μπολόφης (πρόεδρος) και Βασίλης Βενέτης, Άγγελος Ρεμής (αντιπρόεδροι), καθώς και άλλα μέλη του απερχόμενου προεδρείου και του Δ.Σ., ο πρώην πρόεδρος της Π.Σ.Ε. Κώστας Αλεξίου και μέλη του προηγούμενου Δ.Σ., οι οποίοι ευχήθηκαν κάθε επιτυχία στους νεοεκλεγέντες, αλλά και πρόεδροι ομοσπονδιών, αδελφοτήτων, δημοσιογράφοι ηπειρωτικών εντύπων και φίλοι της Συνομοσπονδίας, καθώς και Ηπειρώτες βουλευτές.

Με την ευκαιρία της εκδήλωσης αυτής ο νέος πρόεδρος της Π.Σ.Ε. Γιάννης Ζώης δήλωσε, σχετικά με τη νέα περίοδο η οποία ξεκινά για την Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία:

Εγώ προσωπικά, ως πρόεδρος της Π.Σ.Ε., αλλά πιστεύω και όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου θα δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις για το σκοπό αυτό.

Απευθύνουμε πατριωτικό κάλεσμα σε όλες τις Ηπειρωτικές Οργανώσεις, σε όλους τους Ηπειρώτες της Αποδημίας, να στηρίζουν την Πανεπειρωτική στο νέο μας ξεκίνημα. Στον ωραίο αυτό αγώνα μας δεν περισσεύει κανείς. Και κανείς δεν υπολείπεται σε πατριωτισμό και Ηπειρωτισμό.

Ομιλία του Δημάρχου Πάργας, Σπύρου Νούση, στη συνεδρίαση του συλλόγου Ροταριανών Πρέβεζας

Κεντρικός ομιλητής στην πανηγυρική συνεδρίαση του Συλλόγου Ροταριανών Πρέβεζας, που έγινε στο εξωκλήσι «Ξεντόνια» τις 25/5 στην Πρέβεζα υπήρξε ο δήμαρχος Πάργας, Σπ. Νούσης.

Το θέμα της ομιλίας ήταν οι ευεργέτες της Πάργας, η ζωή και το έργο τους.

Ο δήμαρχος αναφέρθηκε σε όλους τους ευεργέτες μας, κυρίως όμως στον Βασίλειο Ε. Βασιλά και το ογκώδες κληροδοτήμα του στον τόπο μας.

Τουριστικό Τρένο (τροχήλατο)

Στις 31 Μαΐου ξεκίνησε τη λειτουργία του το τουριστικό τρενάκι, ένα ασφαλές και άνετο μέσο που διαθέτει δύο βαγόνια των 20 θέσεων το καθένα και με ταχύτητα που δεν ξεπερνά τα 25 km/h δίνει την ευκαιρία στους επιβάτες να απολαύσουν τη διαδρομή, αλλά και να ενημερωθούν ταυτόχρονα από τον αρμόδιο ξεναγό, ξεκινώντας από την πλατεία Κανάρη στην Πάργα και μέσα από μια πανέμορφη και γεμάτη ελαιόδεντρα διαδρομή 2 περίπου ωρών, καταλήγει στο κάστρο

Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις

Συνέχεια από τη σελίδα 3

της Αγίας για στάση μισής ώρας, ώστε ο επιβάτης να απολαύσει τη μαγευτική θέα του Ιουνίου. Στην επιστροφή γίνεται άλλη μία στάση μισής ώρας στην όμορφη Αρθούσα και από τον ίδιο δρόμο επιστρέφει στην αφετηρία. Τα εγκαίνια έγιναν στις 20 Ιουνίου στις 7 μ.μ. Ευχόμαστε καλές διαδρομές.

Η Τουριστική Ανάπτυξη της Πάργας και οι Περιβαλλοντικές Επιπτώσεις

Η σωστή αξιοποίηση του περιβάλλοντος θα δώσει ακόμη περισσότερο πλούτο στον τόπο μας. Εμείς τα παιδιά αγαπάμε τα δέντρα, δεν θέλουμε να κοπούν όλα για να γίνουν οικόπεδα, αλλά με τάξη, φρόνηση και σεβασμό στο περιβάλλον.

Θέλουμε και ονειρευόμαστε μια όμορφη ανθρώπινη Πάργα. Η περιβαλλοντική ομάδα του 2ου 6/θέσιου Δημοτικού Σχολείου Πάργας παρουσίασε στις 3 Ιουνίου 2004 στο Πνευματικό Κέντρο Δήμου Πάργας το πρόγραμμα:

«Η τουριστική ανάπτυξη της Πάργας και οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις».

Μετά την προσφώνηση από τον διευθυντή του Σχολείου, Πιτσαρό Βαγγέλη και τους χαιρετισμούς, ακολούθησε εισήγηση της υπεύθυνης του προγράμματος Αλεξίου Αυγής και παρουσίαση των εργασιών και δραστηριοτήτων από τους μαθητές.

Τα συγκαρητήρια μας στον διευθυντή του σχολείου κ. Πιτσαρό Βαγγέλη και τους υπεύθυνους εκπαιδευτικούς κ. Αλεξίου Αυγή και κ. Μπόλωση Ηλία.

Παραθέτουμε τις ομάδες εργασίας των μαθητών του 2ου 6/θέσιου Δημοτικού Σχολείου: **Α' Ομάδα** Βλάχος Βασίλης, Γκάτζια Κων/να, Γκάτζια Μαρκέλ, Δεσούλα Φαίη, Ζαχαρία Βάσια, Θέμος Χρήστος, Κυζιρογλου Χρήστος, Κυριάκης Ευθύμης, Μπάτσιος Αλέξης, Μπόλωση Παναγιώτα, Νήρα Μυρτώ, Ντόκου Ναταλία, Πετρονάος Ματθαίος, Τάσση Ελένη, Τζίμας Μιχαήλ, Τσαρκοβίστα Ζωή, Τζοβίλη Βίκυ, Φιλίππου Σοφία. **Β' Ομάδα** Δημάκος Αλκίνοος, Δρίγγος Ορέστης, Θεωρή Δημήτρης, Κόκκορη Άννα, Κλοτσώνης Δημοσθένης, Κόκας Κων/νος, Λένη Κων/να, Μετάι Κλαούντια, Μητρούση Μαρία, Μπάκου Αλεξάνδρα, Μπάκος Λουκάς, Μπούας Αθανάσιος, Ντάγκα Κων/να, Ντάλλα Ευαγγελία, Ντέλλας Πέτρος, Ντόκου Κλεοπάτρα, Παππάς Φίλιππος, Ρούσης Φώτης, Σωτηρίου Αχιλλέας, Τούσης Ηλίας, Τούσης Κων/νος, Τσίτσας Θωμάς. **Γ' Ομάδα** Βέργου Ρία, Γιάκης Θεωρή, Γιάννη Νάντια, Δήμας Αλέξανδρος, Δούρβα Σοφία, Ζυγούρης Ελισσαίος, Καψάλη Άννα, Κουνή Μάγδα, Λόντος Βαγγέλης, Μόμπορη Κατερίνα, Παίλας Χρήστος, Παναγιωτίδη Γεωργία, Παπανδρέου Κοσμάς, Πατέρα Αιμιλία, Πατούλα Νικολέτα, Σκάρπος Αχιλλέας, Τάσσης Νίκος, Τζίμα Βάσω, Τζίμας Άρης, Τσίτσας Άγγελος.

Συνάντηση του Νομάρχη Βασίλη Ιωάννου με το Δ.Σ. του Συλ. Παργινών Αθήνας

Στις 17-6-2004 το Δ.Σ. του Συλλόγου μας συναντήθηκε με τον νομάρχη του νομού μας κ. Βασίλη Ιωάννου και συζητήσαν θέματα που αφορούν την περιοχή. Στα πλαίσια της συζήτησης αναπτύχθηκαν θέματα, όπου υπήρξε ταυτότητα απόψεων. Επίσης ο νομάρχης μας ενημέρωσε για νέα αναπτυξιακά έργα, που θα υλοποιηθούν στην περιοχή μας και μας υποσχέθηκε συνεχή ενημέρωση. Θεωρούμε ότι η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση σε συνεργασία με τους φορείς, όπως ένας από τους οποίους είναι ο Σύλλογός μας μπορεί να αποφέρει έργο επ' ωφελεία του πολίτη. Σε αυτήν την κατεύθυνση πιστεύουμε ότι κινείται και ο νομάρχης και από την πλευρά μας θα έχει την αμέριστη συμπαράσταση.

Πλατεία Κανάρη

Αποπερατώθηκε η ανάπλαση της πλατείας Κανάρη. Το αποτέλεσμα όμως αισθητικά και λειτουργικά φαίνεται να έχει προβληματίσει τους κατοίκους της πόλης μας.

Για παράδειγμα η χρήση των συγκεκριμένων πλακών για επιστροφή του δαπέδου, καθώς και η μετακίνηση του μνημείου είναι δύο στοιχεία, τα οποία θα έπρεπε ίσως να είχαν προσεχθεί περισσότερο.

Η είσοδος του σπιτιού

Με αυτό το πρωτότυπο όνομα ονόμασε το νέο μαγαζί της που άνοιξε στην Πάργα μετά το Πάσχα, η Ελένη Δημουλίτσα. Το μαγαζί βρίσκεται στην κεντρική αγορά.

Τα αντικείμενα που πωλούνται είναι πρωτότυπα όπως το όνομα του μαγαζιού και οπωσδήποτε εξαιρετικά καλαίσθητα.

Η δημιουργός τους είναι η ίδια η Ελένη, η οποία μας χαροποίησε ιδιαίτερα που αποφάσισε να ξεδιπλώσει το εξαιρετικό ταλέντο της. Της ευχόμαστε καλές δουλειές.

Ο Αστέρας Αρθούσας στέφθηκε πρωταθλητής

Το ποδοσφαιρικό σωματείο του Αστέρα Αρθούσας στέφθηκε πρωταθλητής της σαιζόν που τελείωσε πετυχαίνοντας παράλληλα την άνοδο από την Β στην Α κατηγορία της ποδοσφαιρικής ένωσης σωματείων Πρέβεζας - Λευκάδας. Η ίδρυση του σωματείου έγινε το 1982 από 28 κατοίκους της Αρθούσας, οι οποίοι μαζί με τους κατοίκους αμέσως το περιέβαλαν με απέραντη αγάπη και ξεχωριστό ενδιαφέρον. Σήμερα, η ποδοσφαιρική οικογένεια του Αστέρα εκτός από τις επιτυχίες της πρώτης ομάδας, έχει να επιδείξει σημαντικό έργο και στα τμήματα υποδομής του συλλόγου στα οποία μαθαίνουν τα μυστικά της μπάλλας 40 λιλιπούτεοι ποδοσφαιριστές. Το πολυσήμαντο αυτό έργο της ανάπτυξης νέων ταλέντων έχουν αναλάβει με μεγάλη επιτυχία οι προπονητές της Ακαδημίας Πασχοδήμας Γιώργος και Δέλλας Χαράλαμπος. Η τελική βαθμολογία στη Β ερασιτεχνική κατηγορία της ΕΠΣ Πρέβεζας - Λευκάδας είναι η εξής:

1. Αστέρας Αρθούσας	59
2. Π.Σ. Φανάρι	55
3. Α.Ο. Φιλιπιάδας	51
4. Θύελλα Σινώπης	44
5. Α.Ε. Σαμψούντας	40
6. Α.Ο. Καλαμισίου	39
7. Αναγέννηση Τσουκαλάδων	32
8. Α.Ο. Μύτικα	32
9. ΠΑΣ Νικόπολη	31
10. Α.Ε. Κ. Αρκαγγέλου	30
11. ΠΑΣ Κράνια	27
12. Α.Ο. Αγίου Πέτρου	25
13. ΠΑΣ Σφακιώτες	23
14. Εφύρα Μεσοποτάμου	2

Αφιερώματα στην Πάργα

Περιοδικό «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ» Μάιος - Ιούνιος 2004, τεύχος 39.

Ένθετο εφημερίδας ΗΜΕΡΗΣΙΑ
Σάββατο 29 Μαΐου, έτος 57ο. Αρ. Φύλλου 16965
Περιηγήσεις με την ΗΜΕΡΗΣΙΑ, τεύχος 32

FRED BOISSONNAS (1858 - 1946)

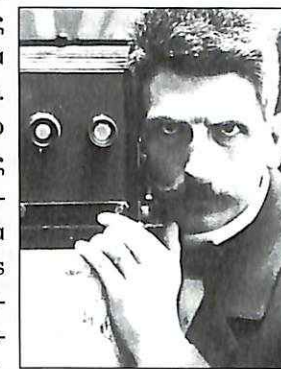
Έρχεται στην Ελλάδα το 1903: Με πρώτο σταθμό την Κέρκυρα

1911-1913: Λίγους μήνες μετά την απελευθέρωση της Πάργας (23-2-1913) την επισκέπτεται και αποθανατίζει τοπία και πρόσωπα (14 φωτο δημοσιευμένες). Η νέα ματιά του πάνω στα τοπία, τα μνημεία, τα πρόσωπα των καθημερινών ανθρώπων μαρτυρεί και υπενθυμίζει σε όλους την αδιάλειπτη συνέχεια της αρμονίας στη χώρα μας. Φως, τοπία, ιστορία και άνθρωπος συνυπάρχουν σε μία αδιάσπαστη ενότητα. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Ελευθέριος Βενιζέλος στήριξε την καλλιτεχνική δραστηριότητα του Fred Boissonnas στην Ελλάδα και χρησιμοποίησε στην μεγάλη έκθεση του Παρισιού το 1919, υλικό

από επιλεγμένες φωτογραφίες του ως βασικό μέσο πολιτιστικής Προβολής της χώρας μας. Η δύναμη της ασπρόμαυρης φωτογραφίας του Fred Boissonnas ή-ταν αδιαμφισβήτητη. Μόνο η κινούμενη εικόνα, με το πέρασμα των χρόνων, στάθηκε ικανή να την επισκιάσει. Αυτό όμως που δεν θα καταφέρει ποτέ η τεχνολογία είναι να αφαιρέσει από τις φωτογραφίες του Fred Boissonnas τις μαγικές στιγμές που αιχμαλώτισε.

Η έκδοσή μας έχει δημοσιεύσει φωτογραφίες του Ελβετού φωτογράφου στα φύλλα της εφημερίδας 2, 3 και 4.

Βιογραφία

Fred Boissonnas, 1858-1946.

1858 Γεννιέται στη Γενεύη στις 18 Ιουνίου. Γιος του Henri-Antoine Boissonnas (1833-1889), ωρολογοποιού στη Γενεύη αλλά και φαρμακοποιού και σχεδιαστή, ο οποίος ασχολήθηκε με τη φωτογραφία λόγω οικονομικής κρίσης στην ωρολογοποιία. 1860 Ο Henri - Antoine ανοίγει φωτογραφείο στη Γενεύη. 1878 Ο Fred, διστάζοντας να επιλέξει μεταξύ του

πιάνου και της αρχιτεκτονικής, αποφασίζει να ασχοληθεί με τη φωτογραφία. Κάνει το γύρο της Ευρώπης για να επισκεφθεί τους μεγάλους

φωτογράφους: τον Kohler στο Koblenz και τον Brandseph στη Βουδαπέστη.

1880-1887 Εργάζεται στο στούντιο του πατέρα του, ενώ παρακολουθεί μαθήματα. 1887 Γίνεται μέλος του Φωτογραφικού Συλλόγου της Γενεύης. 1888

Αναλαμβάνει το στούντιο του πατέρα του μαζί με τον αδελφό του Edmond - Victor. 1889 Πεθαίνει ο πατέρας του. Με τον Edmond - Victor πα-

ρουσιάζει την ανακάλυψή τους: την ορθοχρωματική πλάκα, με την οποία ο Fred φωτογραφίζει το Mont-Blanc χωρίς ρετουσάρισμα. 1890 Παντρεύεται την Augusta Magnin, με την οποία θα αποκτήσει 9 παιδιά. Ταξιδεύει στην Ιταλία. 1890-1900 Το στούντιό του πηγαίνει πολύ καλά, δουλεύοντας κυρίως πορτραίτα. 1891 Γέννηση του Edmond - Edouard, ο οποίος στη συνέχεια ανέλαβε το στούντιο. 1894 Γέννηση του τρίτου γιου, Henri-Paul, ο οποίος αργότερα βοήθησε τον πατέρα του στα ταξίδια του στη Θράκη και την Μακεδονία ως σχεδιαστής. 1900 Λαμβάνει μέρος στην Παγκόσμια Έκθεση του Παρισιού και κερδίζει αρκετά μετάλλια. 1901 Ανοίγει στούντιο με τον Taronnier στο Παρίσι και άλλο ένα στη Ρεμς. 1902 Δημιουργεί στούντιο στη Λυών και σε συνεργασία με τον Fritz Eggler ανοίγει κι άλλο στην Αγία Πετρούπολη. Γέννηση του Paul, του τελευταίου της δυναστείας Boissonnas μέχρι το 1968. 1903 Ταξιδεύει για πρώτη φορά στην Ελλάδα με τον Daniel Baud-Bovy, πρύτανη της Σχολής Καλών Τεχνών στη Γενεύη. 1907-1908 Συνεχίζει τα ταξίδια στην Ελλάδα και την Ιταλία. 1911-1913 Ακολουθούν κι άλλα ταξίδια στην Ελλάδα με τον ομηριστή Victor Berard για το βιβλίο *Ακολουθώντας το πλοίο του Οδυσσέα*. Πηγαίνει στην Τυνησία με τον Louis Berrand. 1913 Τον Αύγουστο, μαζί με τον Daniel Baud-Bovy και τον Χρήστο Κάκκαλο, κατακτάει την κορυφή του Ολύμπου. 1920 Νέα ταξίδια στην Αίγυπτο, το Σινά και την Νουβία. 1923 Το στούντιο στην Αγία Πετρούπολη κλείνει για οικονομικούς λόγους. 1923-1927 Μετακομίζει στο Παρίσι. 1929-1930 Ταξιδεύει στην Αίγυπτο και το Άγιο Όρος. 1946 Πεθαίνει στη Γενεύη στις 17 Οκτωβρίου

Παραλία Βάλτου, 1913.

τογραφίας του Fred Boissonnas ήταν αδιαμφισβήτητη. Μόνο η κινούμενη εικόνα, με το πέρασμα των χρόνων, στάθηκε ικανή να την επισκιά-

Γνωρίζετε... ^{ού}

Τα απόκρυφα της Ιστορίας της Πάργας

15 Απριλίου 1819, ημέρα Μνήμης των Απανταχού Παργινών

– Σχετικώς με την τύχη της Πάργας, μεταφερόμεν τα εξής εκ της «Πολιτικής Ιστορίας των Ιον. Νήσων» του Γ. Μαυρογιάννη και της «Ιστορίας του Αλή Πασά» Τρυφ. Ευαγγελίδου κ.α. Η Ιόνιος Γερουσία δια του λεγομένου Βυζαντινού Συν/τος (1800) συνήψε συμφωνίαν μετά της Τουρκίας βάσει της οποίας αυτή ανεγνώριζε την ανεξαρτησίαν των Ιονίων υπό την επικυριαρχίαν του Σουλτάνου προς τον οποίον ώφειλον να καταβάλουν και ετήσιον φόρον υποτελείας. Εις αντάλλαγμα οι Τούρκοι ανεγνώριζον την εν Επτανήσω επαναφοράν των ενετικών θεσμών και αντιστοίχως οι Ιόνιοι παρεχώρουν τα επί της Ηπείρου επί αιώνας εξαρτήματα της Επτανήσου, Βουθρωτόν, Πάργαν, Πρέβεζαν και Βόνιτσαν εκ των οποίων μόνον η Πάργα ήτο τότε ελευθέρη και εμάχετο δια την ελευθερίαν της. Κατά τον Ακαδημαϊκόν Α. Ανδρεάδην μάλιστα κατεβλήθη και η πρώτη δόσις του φόρου υποτελείας εξ 25 ιλ. γροσίων. Επί πλέον υπεγράφη και μυστικόν πρωτόκολλον δια του οποίου η Επτανήσος καθίστατο φίλη και σύμμαχος της Τουρκίας της οποίας οι εχθροί ελογίζοντο ως τοιοῦτοι και της Επτανήσου, οι οποίοι έπρεπε να συλλαμβάνωνται επί του επανησιακού εδάφους και να παραδίδωνται εις τους Τούρκους. Μερικοί δε έλληνες συνελήφθησαν υπό των Ιονίων αρχών και παρεδόθησαν τη αιτήσει του Αλή πασά εις αυτόν.

Μεταξύ των υπογραφάντων την εν λόγω συμφωνίαν εκ των Ιονίων ήτο και ο πατήρ του Ι. Καποδιστρίου, ο οποίος κατά τον Χιώτην (Τ. 6ος) «άμα επέστρεψεν εκ Κων/πόλεως, όπου υπεγράφησαν αι συμφωνίαι, εις Κέρκυραν, η μεν οικία του εφωρμήθη υπό του πλήθους (= ελεηλατήθη αυτός δε εκινδύνευσε να λιθοβοληθή υπό των συμπολιτών του, διότι συγκατένευσε να παραδοθούν αι επί της στερεάς περίχωροι και να συσσωματωθούν μετά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας». Δηλ. η Πάργα παρεδόθη γραπτώς υπό των Ιονίων, 19 έτη ενωρίτερον πριν παραδοθή υπό των άγγλων οριστικώς εις τους Τούρκους!

Ο Καποδίστριας εξ αιτίας της λαϊκής κατακραυγής, εκ του εν λόγω γεγονότος, παρητήθη τότε της πολιτικής. Δικαιολογούμενος δε, είπεν ότι κωλύεται να προβή εις αποκαλύψεις, και ότι υπέβαλε εμπιστευτικήν έκθεσιν εις την Γερουσίαν όπου, ως έλεγε, ανέφερε τα καθέκαστα, με την σύστασιν να παραδίδεται αυτή εμπιστευτικώς από πρόεδρον εις πρόεδρον. Αλλ' αναζητήσας (1878) ο Μαυρογιάννης την έκθεσιν ταύτην εις τα αρχεία της Γερουσίας όπως γράφει, δεν την ανεύρε «και το μυστήριον Καποδίστρια επί του ποίου λόγοι επέβαλον εις τούτον να συμπράξη εις μίαν τόσοσν επιζημίαν εθνικήν πράξιν, παραμένει μυστήριον» τονίζει. Κατά τον Α. Βρέκοσση (Ηπειρ. Χρονικά 1928 σ. 274) φαίνεται ότι εκ των Επτανήσων αντιπροσώπων ο μεν Όριος, (Σ. Ενετός την καταγωγήν), επιθύμει ειλικρινώς την ένωσιν μετά των Ηπειρωτικών χωρών, ενώ ο Καποδίστριας και ο Σιγούρος την απέκρουον, δικαιολογούμενοι, ότι θα απετέλει κτήμα διαρκών προστριβών και διενέξεων με τους Τούρκους. Ένεκα τούτου μετά την υπογραφήν της συνθήκης, τα πλήθη επιρρόλησαν τας οικίας του Καποδιστρίου και του Σιγούρου κατηγορούντα αυτούς ως προδόσαντας τα εθνικά συμφέροντα.

Σπύρου Στούπη
Οι «Ξένοι» εν Κερκύρα (Κέρκυρα 1959)

Παργινή Ανδρική Στολή

Συνεχίζοντας την προσπάθεια που είχε ήδη αρχίσει από παλαιότερες εκδόσεις της η Εφημερίδα, θα προσπαθήσουμε σε αυτό το τεύχος να καταγράψουμε τα χαρακτηριστικά της παργινής ανδρικής παραδοσιακής στολής.

Η στολή καταδεικνύει τη διαφορετική ιστορική πορεία της Πάργας σε σχέση με την υπόλοιπη Ήπειρο. (Νησιωτική παρά ηπειρωτική και σαφώς επηρεασμένη από τις Ευρωπαϊκές ενδυματολογικές συνήθειες).

Αποτελείται από σκουρόχρωμη βράκα βαμβακερή ή μάλλινη ανάλογα με την εποχή. Η βράκα συνοδεύεται από πάνω με άσπρο πουκάμισο, γιλέκο και κοντό σακκάκι με μεταλλικά κουμπιά.

Το περισσότερο ή λιγότερο στολισμένο σακκάκι προφανώς σηματοδοτεί την κοινωνική τάξη αυτού που το φορεί αλλά και την περίσταση (γιορτινόν, καθημερινόν).

Τα υποδήματα είναι μπότες με γυριστές μύτες ή ελαφρά παπούτσια ανάλογα με την εποχή και κάλτσες άσπρες ως το γόνατο.

Την εμφάνιση συμπληρώνουν υφασμάτινη ζώνη (ζωνάρι) για τη μέση και μαντήλι όμορφα δεμένο στο λαιμό προάγγελο της γραβάτας, και τέλος κατσούλα με φούντα.

Τέλος υπάρχουν στοιχεία που μαρτυρούν ότι το χειμώνα πάνω από τη βασική φορεσιά οι Παργίνοι φορούσαν και το λεγόμενο «ταλαγάνι» χοντρό πανωφόρι.

Οι φωτογραφίες που παρατίθενται δείχνουν τη φορεσιά όπως περιγράφηκε παραπάνω.

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι ακόμη δεν καταφέραμε να βρούμε επαρκή στοιχεία για την παργινή γυναικεία φορεσιά.

Αν κάποιος αναγνώστης μπορεί να βοηθήσει θα ήταν πραγματικά πολύ χρήσιμο.

Στοιχεία από τη σύνταξη: Η οικία Καποδίστρια βρίσκεται στο δυτικό τμήμα της Κεντρικής Πλατείας της Κέρκυρας. Το κτίριο ήταν κάλασμα. Εδώ και 10 χρόνια έχει αναστηλωθεί.

20 ΧΡΟΝΙΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑ Π. ΣΤΗΝ ΠΑΡΓΑ

Τα τελευταία 20 χρόνια η Ακαδημία Π. είναι ένας υπαίθριος (σε τρία επίπεδα) χώρος καλλιτεχνικών εκθέσεων στην Πάργα, όπου τα καλοκαίρια παρουσιάζονται τα πρωτότυπα αγάλματα από ενιαίο σύρμα (για πρώτη φορά στην ιστορία της Τέχνης και του Πολιτισμού, σαν η σύγχρονη ελληνική αντίληψη της γλυπτικής) του Απόστολου Πετρίδη, μερικές φορές συνοδευόμενα από αντίστοιχα κείμενα με απόψεις και προτάσεις για σπουδαία θέματα λ.χ. «η ιδανική στάση του ανθρώπινου σώματος», «το ζήτημα της σωματικής και της ψυχικής ευεξίας» κ. α.

Αυτό είναι ένα γεγονός αναμφισβήτητο αληθινό.

Εκτός αυτού ο ανεξάρτητος διανοούμενος εικαστικός και ερασιτέχνης προφήτης Απόστολος Πετρίδης διατείνεται ότι είναι εκπρόσωπος της Ακαδημίας Π., ενός πανάρχαιου φορέα, εν μέρει μυστικού, ο οποίος μεριμνά για την «Ελληνική αντίληψη του Κόσμου».

Αυτό είναι ένα γεγονός υπό συζήτηση, που ίσως να είναι αληθινό, ίσως να είναι φανταστικό, ένα καλαμπούρι του Απόστολου Πετρίδη, ο οποίος τεκμηριωμένα επιδιίδεται σε πρωτότυπες φάρσες. Στην περίπτωση που παρουσιαστούν κάποιοι καλοπροαίρετοι να συζητήσουν το θέμα, θα προκύψει το ζήτημα των αποδείξεων για την πραγματική ύπαρξη της Ακαδημίας Π. κατά τη διάρκεια των αιώνων.

Και αν τους παρουσιάσουν το έργο του Ηράκλειτου γραμμένο σε ψημένα πλακίδια από πηλό της 77ης Ολυμπιάδας και μερικούς ανδριάντες της συλλογής των Δελφών της προ Αλάρικου εποχής θα αρκεστούν ή θα ζητήσουν και το άγαλμα του Διός της Ολυμπίας που έχει γραφεί ότι βούλιαξε στο Αιγαίο πέλαγος κατά τον πλουσιον Ελλήσποντο;

Το ερώτημα θα είναι γιατί να το κάνει αυτό ο όποιος φερόμενος ως εκπρόσωπος του υποτιθέμενου πανάρχαιου φορέως που μεριμνά για την Ελληνική αντίληψη του Κό-

σμου, για να του δώσει βραβείο η ΟΥΝΕΣΚΟ; Έτσι ως παρακάμψουμε προς το παρόν αυτή την υποτιθέμενη ιδιότητα του καλλιτέχνη και ας συνεχίσουμε.

Φτάνοντας στην Πάργα αρχές Ιουλίου ο καλλιτέχνης πρέπει πρώτα να καθαρίσει τον χώρο της Ακαδημίας Π. από τα σκουπίδια που πετάνε διάφοροι, να αποκαταστήσει τις ζημιές που κάνουν «τα παιδιά», να αποκαταστήσει τα ηλεκτρολογικά, να μουστρίσει τους τοίχους και τις σκάλες να στήσει την έκθεση και τα δειλινά 8 με 12 να υποδέχεται τους επισκέπτες.

Γενικά αυτά τα 20 χρόνια πέρασαν από την Ακαδημία Π, περίπου τριάντα πέντε χιλιάδες επισκέπτες, αριθμός που πρέπει να θεωρηθεί μεγάλος αναλογικά με άλλες εκθέσεις για τις οποίες δαπανώνται πολλά χρήματα. Πολλοί απ' αυτούς επισκέπτονται καλλιτεχνική έκθεση για πρώτη φορά και είναι πολύ χαμηλού εισοδήματος. Μια Αγγλίδα μητέρα αρνήθηκε στο κοριτσάκι της μια κάρτα των 50 δρχ. (παρόλο που το κοριτσάκι έβαλε τα κλάματα).

Ένα μικρό ποσοστό επισκέπτονται καλλιτεχνικές εκθέσεις στον τόπο τους και μερικοί είχαν ξαναδεί τα έργα στην Αθήνα ή αλλού.

Από αυτούς ο ένας στους τριάντα αγόρασε μία κάρτα των 50 δρχ., ο ένας στους ογδόντα μια μικρή αφίσα των 1000 δρχ. (οι εισπράξεις δεν εκάλυψαν τα έξοδα εκτύπωσης) και ένας στους επτά χιλιάδες αγόρασαν ένα μικρό άγαλμα περίπου στην μισή τιμή των γκαλερύ.

Δύο χρονιές ο καλλιτέχνης για να δώσει την ευκαιρία της απόλαυσης αυθεντικού έργου τέχνης ζωγράφισε μικρές ακουαρέλλες σε τι-

μές δύο αναψυκτικών ή ενός γεύματος.

Ο καλλιτέχνης, εκ πεποιθήσεως ανεξάρτητος, δεν έχει καμία σχέση με χορηγίες και επιδοτήσεις. Οι χιλιάδες ώρες εργασίας είναι προσφορά για την γοητεία της προσωπικής επικοινωνίας και το ερώτημα ποιος απολαμβάνει περισσότερο, οι επισκέπτες την έκθεση ή ο καλλιτέχνης την επίσκεψη των επισκεπτών, είναι εύστοχο ερώτημα.

Εκπληκτικός είναι ο αριθμός αυτών που φωτογραφίζονται με τα αγάλματα.

Στο βιβλίο επισκεπτών πολλοί έγραψαν τις εντυπώσεις τους, τον θαυμασμό τους για την ατμόσφαιρα του χώρου, για την πρωτοτυπία και την ομορφιά των έργων.

Πολλοί θέτουν ερωτήματα, κυρίως για την προέλευση της έμπνευσης και τον χρόνο που χρειάζεται ένα έργο. Με πολλούς, εξειδικευμένων γνώσεων, προέκυψαν ενδιαφέρουσες συζητήσεις σχετικά με την έννοια του ενιαίου σύρματος.

Ο καλλιτέχνης διευκρίνισε ότι το σύρμα, πριν πάρει την έννοια εύκαμπτου μεταλλικού αντικείμενου, εσήμαινε το ίχνος που αφήνει ένα αντικείμενο, όταν σύρεται πάνω σε κάποια επιφάνεια και κατ' επέκταση το ίχνος ενός σώματος, που κινείται στον χώρο, οπότε πάνω στον χάρτη μπορούμε να σημειώσουμε το ίχνος κάθε ανθρώπου (το ίχνος της ζωής του πατέρα του καλλιτέχνη αρχίζει στην Τραπεζούντα και τελειώνει στην Πάργα, στους Αϊ-Σαράντα.)

Ο καλλιτέχνης διηγείται την Κοσμογονία του. Ήταν μια φορά ένας θεός - πατέρας από ενιαίο σύρμα, άρα απόλυτα ορισμένος, είχε

μία αρχή και ένα τέλος. Και κάποτε αποφάσισε να κάνει κάτι, για να διασκεδάσει την θεική μοναξιά του. Μή θέλοντας να μιμηθεί κάποιον συνάδελφο που κάποτε αποφάσισε και «έφη» και έγιναν διάφορα πράγματα, έκοψε ένα κομμάτι από τον εαυτό του και έκανε ένα περιστέρι, κατ'είκόνα και ομοίωσιν, ήταν και αυτό από ενιαίο σύρμα, είχε και αυτό μια

Συνέχεια στην σελίδα 10

Το πρόβλημα των δεινοπαθημάτων της Ακαδημίας Π.

Έτσι σαν άσκηση προγύμνασης, ας αναπολήσουμε την εποχή της τρίτης Γυμνασίου, τότε που μαθαίναμε να λύνουμε προβλήματα αριθμητικής και γεωμετρίας, αι παρά την βάσιν γωνία ισοσκελούς τριγώνου είναι ίσαι, το άθροισμα των γωνιών παντός τριγώνου ισούται με δύο ορθάς γωνίας, και, το τετράγωνο της υποτεινούσης ορθογωνίου τριγώνου ισούται... Και γιατί όλα αυτά; Επειδή υπόκεινται σε Φυσικούς Νόμους.

Μάθαμε ότι τα προβλήματα είναι διαφόρων ειδών. Άλλα έχουν μία και μόνη λύση, άλλα έχουν περισσότερες λύσεις και άλλα δεν έχουν λύση, λόγω ελλείψεως δεδομένων.

Όσοι, οι καλότεροι, συνέχισαν στην τριτοβάθμια παιδεία, μάθανε να λύνουν και άλλου είδους προβλήματα και συνειδητοποιήσαν ότι από τα γνωστά στοιχεία ενός προβλήματος μπορούμε να βρούμε τα άγνωστα. Όταν γνωρίζουμε τρία στοιχεία τυχόντος τριγώνου, δηλ. το μήκος των δύο πλευρών και το άνοιγμα της υπ' αυτών περιεχόμενης γωνίας, ή το μήκος της μιας πλευράς και το άνοιγμα των παραπλεύρων γωνιών μπορούμε να βρούμε και τα υπόλοιπα (άγνωστα) στοιχεία του δοθέντος τριγώνου. Και τι περρίεργο, μετά από δυόμισι χιλιάδες χρόνια προόδου στις επιστήμες και στην τεχνολογία αυτό το τρία δεν ξεπεράστηκε και δεν υπάρχει ελπίδα, να ξεπεραστεί; Θα παραμένει αιωνίως μια βέβαιη αλήθεια της Ευκλείδειας Γεωμετρίας.

Το πρόβλημα των δεινοπαθημάτων της Ακαδημίας Π. δεν έχει, επί του παρόντος τουλάχιστον, λύση. Στο ακατανόητο δράμα της Ακαδημίας Π. πρωταγωνιστούν ο διανοούμενος καλλιτέχνης, ο εργατικότατος εστιάτωρ και η τοπική αυτοδιοίκηση, δηλ. οι εκπρόσωποι των Παργινών ψηφοφόρων.

Ο κερδισμένος είναι σαφώς ο εργατικότατος εστιάτωρ, ο χαμένος είναι σαφώς ο διανοούμενος καλλιτέχνης, υπεύθυνος η τοπική αυτοδιοίκηση και προφανώς οι Παρινοί ψηφοφόροι.

Ο εργατικότατος εστιάτωρ χρειαζόταν χώρο για να βάζει τα τραπέζια του. Σύμφωνα με τον Νόμο, υπέβαλλε αίτηση στην τοπική αυτοδιοίκηση και ζητούσε έκταση 28,40 τ.μ, δηλ. για 7 τραπέζια μπροστά από την ιδιοκτησία του και με τις ευλογίες των Αρχών έβαζε άλλα 12 τραπέζια μπροστά από την πρόσοψη της

ιδιοκτησίας του διανοούμενου καλλιτέχνη και έτσι η έκθεση των έργων του λειτουργούσε σαν διακόσμηση του εστιατορίου. (Το 1984 ο Δήμαρχος απεφάνθη: Ο Εστιάτωρ είναι επαγγελματίας και πρέπει να δουλέψει, ο καλλιτέχνης παίζει).

Το μυστήριο είναι ότι η επιθυμία της τοπικής αυτοδιοίκησης δεν ήταν σαφής. Εάν επιθυμία της ήταν να ευεργετήσει τον εστιάτωρα, μπορούσε να του παραχωρήσει τον χώρο απέναντι από την ιδιοκτησία του καλλιτέχνη. Θα ήταν πολύ καλύτερα και για την πελατεία του εστιατορίου και επί πλέον η απρόσκοπτη έκθεση θα ήταν πόλος έλξης των επισκεπτών.

Άρα σκοπός της τοπικής αυτοδιοίκησης ήταν να παρεμποδίσει, να καθυποτάξει και να εξουθενώσει τον καλλιτέχνη για λόγους που παραμένουν ακόμη άγνωστοι

Η συμπεριφορά της τοπικής αυτοδιοίκησης ήταν σαφώς παράνομη. Η Δικαιοσύνη, στην οποία προσέφυγε ο καλλιτέχνης, απεδείχθη ότι είναι μια αισχρή παρωδία με αποκορύφωμα το Εφετείο Ιωαννίνων να εκδώσει την υπ' αριθμ. 3571/1983 διάταξη - ο καλλιτέχνης τη διαφυλάσσει σαν μνημείο αυτοεξευτελισμού της Ελληνικής Δικαιοσύνης - που αποφαινεται ότι ο κάθε Δήμαρχος, για να μην στερηθεί το νόμιμο τέλος, μπορεί να ενοικιάζει σε οποιονδήποτε τον κοινόχρηστο χώρο μπροστά από το κατάστημα του κάθε πολίτη, αρκεί να αφήνει ένα μέτρο απόσταση για την απρόσκοπτη χρήση του. (Υπογραφή Άγγελος Βασιλόπουλος, εφέτης.)

Παράλληλα η τοπική αυτοδιοίκηση για να αποθαρρύνει τον καλλιτέχνη άρχισε σειρά διώξεων εναντίον του, π.χ. μήνυση «επειδή, άνευ οικοδομικής αδείας της αρμοδίας αρχής, ανήγειρε προθήκας από τσιμεντόλιθους και στέγη από ελενίτ διαστάσεων 1,30x1,80x0,60 μ. βάθος», αθώωθηκε μεν αλλά έχασε τρεις ημέρες για την μετακίνηση και τα έξοδα. Άλλη μήνυση, επειδή δήθεν συνελήφθη να ενοικιάζει επιπλωμένα δωμάτια σε τουρίστες, χειμώνας, το Ρίο ήταν κλειστό, ζήτησε τηλεγραφικώς αναβολή της δίκης, ο Δικαστής δεν ήταν υποχρεωμένος να την αναβάλει και ο καλλιτέχνης δικάστηκε ερήμην. Τα «παιδιά» ή άγνωστοι έκαναν ζημιές και δολιοφθορές - κάποιος ξήλωνε το σιδερένιο κάγκελο - δουλειά που απαιτεί πολύ γερά μπράτσα - κλοπές, φασαρίες, τραμπουκισμούς με αποκορύφωμα τα Δημόσια Ταμεία Πάργας να εκδώσει το υπ' αριθμ. 15/1983 ένταλμα δημοσίου κρατήσεως του Καλλιτέχνη για ανύπαρκτο χρέος του 5.000 δρχ. Ο καλλιτέχνης αρνήθηκε να το πληρώσει και δήλωσε ότι είναι έτοιμος να τον κλείσουν στην φυλακή αλλά δεν τον έκλεισαν στην φυλακή.

Και παραμένει η απορία, γιατί όλο αυτή η μανία και το μίσος εναντίον του διανοούμενου καλλιτέχνη;

Το 1986 υπήρξε μια παρένθεση άλλης νοοτροπίας. Το Λιμενικό Ταμείο επέτρεψε την προσωρινή τοποθέτηση ενός αγάλματος στην παραλία δωρεάν, «επειδή ήταν για την προβολή του τόπου» (όταν οι καλλιτέχνες τοποθετούν έργα τους σε δημόσιο χώρο, πλη-

ρώνονται τουλάχιστον μεταφορικά και άλλα έξοδα). Αλλά το 1987 όταν ζήτησε να τοποθετήσει στην παραλία ένα άλλο άγαλμα και ένα καβαλέτο για να πουλάει μια γκραβούρα της Πάργας, ο πρόεδρος του Λιμενικού Ταμείου επέτρεψε το άγαλμα αλλά απαγόρευσε το καβαλέτο. Χαρακτηριστικό της νοοτροπίας των Αρχών της Πάργας σχετικά με τον καλλιτέχνη είναι η δικαιολόγηση της άρνησης, ότι το καβαλέτο με τις προς πώληση γκραβούρες της Πάργας θα αλλοιώνε το ύψος της παραλίας και θα την έκανε «να μοιάζει με πανηγύρι» (sic). Το πρωτότυπο έγγραφο απώλεσθη διασώζεται όμως φωτοαντίγραφο.

Το 1994 έγινε μια αλλαγή νοοτροπίας και ο εστιάτωρ αποφάσισε να τοποθετεί τα τραπέζια του στον απέναντι της Ακαδημίας Π. χώρο άλλα την θέση τους καταλαμβάνουν τώρα τα αυτοκίνητα και τα μηχανάκια, μεταξύ δύο σημάτων απαγόρευσης στάθμευσης της Τροχαίας.

Με την πεποίθηση ότι ορθώς φρονεί ο διανοούμενος καλλιτέχνης πιστεύει ότι το Καλό και το Κακό και η Δικαιοσύνη, και η Νέμεσις την αρχαίων Ελλήνων και η θεία Δίκη των χριστιανών διέπονται από Φυσικούς Νόμους και θεωρεί τον εαυτό του τον τελευταίο νομάρτυρα, της παρελθούσης χιλιετίας και υπεύθυνους για τα απάνθρωπα δεινοπαθήματά του την Τοπική Αυτοδιοίκηση της Πάργας και τους Παργινούς ψηφοφόρους.

Επειδή όμως έχει σαφήν αντίληψη της Δικαιοσύνης, διαχωρίζει τους ψηφοφόρους στις 3 οριακές ομοταξίες α) τους χαμηλού, μέτριου και υψηλού εισοδήματος, β) τους δεσμευμένους, τους αδέσμευτους και τους ανεύθυνους και γ) τους αμόρφωτους, τους μορφωμένους και τους «δήθεν» (σέβεται τις δεσμεύσεις των δεσμευμένων, λόγω κάποιων ρουσφετιών - διορισμοί στο Δημόσιο) και επιθυμεί να δώσει μια ευκαιρία διαχωρισμού της θέσης των λόγω αγνοίας των γεγονότων.

Ο διανοούμενος καλλιτέχνης προτείνει δύο τρόπους διαχωρισμού και διάσωσης της όποιας κληρονομικής αξιοπρέπειας:

1^ο Να περάσουν από την Ακαδημία Π. ή να στείλουν ένα σημείωμα που να λέει ότι δεν συμφωνούν για τις διώξεις που υπέστη ο καλλιτέχνης (αν δεν θέλουν να πληρώσουν το γραμματόσημο, να το στείλουν με εισπρακτέο τέλος).

2^ο Κάποια νύχτα με πανσέληνο να φάνε λίγο ψωμί με αλάτι, να ποιούν λίγο νερό, να ατενίσουν το φεγγάρι και να απαγγείλουν τον διαχωρισμό της θέσης τους, διασώζοντας έτσι την αξιοπρέπεια τους.

Εστί για την Ακαδημία Π. και την Νεοεπιστημονική Ψηφοφορολογία οι ευρωψηφοφόροι της τρέχουσας χιλιετίας του Νεοευρωπαϊκού Πολιτισμού θα αυτοκατατάσσονται στις οριακές ομοταξίες:

α) Των αυτοπροσώπως δηλωμένης αξιοπρέπειας,
β) Των δι' απαγγελίας δηλωμένης αξιοπρέπειας και
γ) Των ερήμην αξιοπρέπειας ευρωψηφοφόρων.

Επειδή ο διανοούμενος καλλιτέχνης είναι και ερασιτέχνης προφήτης, υπενθυμίζει στους αδέσμευτους μορφωμένους (σχεδώς εισοδήματος) ότι η Νέμεσις των αρχαίων και η Θεία Δίκη των Χριστιανών πιθανόν να τους επιφυλάσσει δυσάρεστες εκπλήξεις.

Άλλο μυστήριο γεγονός είναι τα δεινοπαθήματα του καλλιτέχνη από την Κεντρική Διοίκηση του Κράτους.

Το Υπουργείο Οικονομικών και η Ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού με τις παραφυάδες του εν ονόματι του Νόμου και του Ελληνικού Λαού λεηλάτησαν το σπίτι, τις συλλογές και τα έργα του καλλιτέχνη. Δηλ. αφού τον παγίδευσαν με την αναμονή μιας γραπτής

απάντησης -την οποία κάθε πολίτης δικαιούται βάσει του Συντάγματος- σε αίτημα διακανονισμού μιας γραφειοκρατικής εκκρεμότητας ενός διαμερίσματος του Δημοσίου, στο οποίο κατοικούσε ο καλλιτέχνης και ενώ ευρίσκετο στην Πάργα για διακοπές και ενώ εγνώριζαν τότε θα επέστρεφε, ένδεκα υπάλληλοι του Δημοσίου και επτά ακριβοπληρωμένοι μεταφορείς παρεβίασαν την είσοδο και επί τρεις ημέρες λεηλατούσαν την οικοσκευή, τις συλλογές και τα έργα του καλλιτέχνη, μετέφεραν ένα μέρος αυτών στις αποθήκες του ΟΔΥΥ, όπου παρέμειναν για τρεις μήνες αδέσποτα στο έλεος των υπαλλήλων του και κάποιοι άλλοι, άγνωστο πόσοι και ποιοί, έμπαιναν όποτε ήθελαν στο διαμέρισμα από την είσοδο υπηρεσίας που παρέμενε ανοικτή.

Εκλάπησαν πολλά πράγματα αντικειμενικής αξίας, πολλά υποκειμενικής αξίας άλλα αναντικατάστατα, πολλά αγαλματίδια από ενιαίο σύρμα και κυρίως περί τις δέκα χιλιάδες φωτογραφίες και περί τις διακόσιες ώρες μαγνητοσκοπημένης σατυρικής «παραποίησης», οι οποίες πιθανόν να ήταν ο στόχος της όλης επιχείρησης.

Παραμένει η απορία, γιατί όλα αυτά; Το διαμέρισμα για οκτώ χρόνια μετά παρέμεινε άχρηστο.

Το γεγονός ότι τότε υπήρχε ένα πρόσωπο, ο Καίσαρ της μοντέρνας Τέχνης (εξειδικευμένων διαστροφών) που θα μπορούσε να διαθέσει πολλά χρήματα, επειδή νόμιζε ότι το περιεχόμενο των κασετών αναφερόταν στο πρόσωπο του (εντελώς λάθος), επειδή ήθελε τις φωτογραφίες και κυρίως επειδή θα το απολάμβανε πολύ να το παίζει βάνδαλος και να λεηλατήσει το σπίτι και τα έργα του ανεξάρτητου καλλιτέχνη, προφανώς επειδή ο καλλιτέχνης απετόλμησε να παραμείνει ανεξάρτητος.

Ο καλλιτέχνης δεν έχει αποδείξεις ότι ο Καίσαρ της μοντέρνας Τέχνης είναι ο υπεύθυνος των δεινοπαθημάτων του και τα πρόσωπα που γνωρίζουν είναι αναξιόπιστα.

Είναι βέβαιο ότι η ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού και οι παραφυάδες του απαξίωναν το έργο του καλλιτέχνη. (Όταν οργάνωναν την Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης απέρριψαν κάποιες ευφύεις προτάσεις του καλλιτέχνη π.χ. ένα διαγωνισμό χο-

Δεκάδες προσωπογραφίες Νεοελλήνων βανδαλισμένα

Συνέχεια από σελ. 9

ροδράματος, με θέμα την επιστροφή των αγαλμάτων του Παρθενώνα).

Ανακεφαλαιώνοντας προκύπτουν οι εξής περιπτώσεις:

- 1) Ο Καίσαρ της μοντέρνας Τέχνης δωροδότησε αρμόδια πρόσωπα της Κεντρικής Διοίκησης του Κράτους να λεηλατήσουν το διαμέρισμα του καλλιτέχνη και την τοπική Αυτοδιοίκηση της Πάργας να τον εξουθενώσουν με κάθε τρόπο.
- 2) Το Υπουργείο Πολιτισμού και οι παραφυάδες του, από δική τους πρωτοβουλία λεηλάτησαν το διαμέρισμα του καλλιτέχνη και υπαγόρευαν στην τοπική Αυτοδιοίκηση της Πάργας να παρεμποδίσουν με κάθε τρόπο τις δραστηριότητες του στην Πάργα.
- 3) Η τοπική Αυτοδιοίκηση της Πάργας από δική της πρωτοβουλία παρεμπόδιζε και προσπάθησε να εξουθενώσει τον καλλιτέχνη.
- 4) Όλα αυτά είναι ανυπόστατα και συνέβησαν κατά τύχη ή κατά σύμπτωση επειδή ήταν γραφτά από την μοίρα του καλλιτέχνη.

Ο Απόστολος Πετρίδης δηλώνει ότι είναι ανεπιλήπτου εντιμότητας, δεν εκμεταλλεύτηκε και δεν αδίκησε ποτέ κανένα. Πιστεύει ότι η Δικαιοσύνη, η Νέμεσις των αρχαίων Ελλήνων και η Θεία Δίκη των Χριστιανών διέπονται από Φυσικούς Νόμους.

Το γεγονός ότι ο Καίσαρ της μοντέρνας Τέχνης είχε το πιο ά-

θλιο τέλος, απεβίωσε άρρωστος, απομονωμένος από τα πρόσωπα που αγαπούσε, δύο συμμορίες συγγενών συγκρούστηκαν για την μοιρασιά και τα ανάκτορά του μένουν λεηλατημένα ρημάδια, ίσως να είναι κάποια ένδειξη.

Το αξιοθαύμαστο γεγονός είναι ότι ο διανοούμενος καλλιτέχνης αντιμετώπισε όλα αυτά τα δεινοπαθήματα απτόητος και συνεχίζει το έργο του, το οποίο έχει καταξιωθεί και από τους φιλότεχνους και από την αγορά της Τέχνης.

Και τίθεται το ερώτημα: Από πού ο καλλιτέχνης άντλησε αυτό το σθένος και δεν εξουθενώθηκε; Είναι δώρο Θεού ή προκύπτει από την φιλοσοφία του ενιαίου σύρματος;

20 ΧΡΟΝΙΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑ Π. ΣΤΗΝ ΠΑΡΓΑ

Συνέχεια από τη σελίδα 7

αρχή και ένα τέλος. Και ώ τον θαύματος τότε αυτομάτως προέκυψαν και τα θεϊκά προβλήματα.

Ας το φανταστούμε εικαστικά. Έστω Α Τ το αρχικό θεϊκό σύρμα (το μήκος του δεν έχει σημασία) και το κόβει στο σημείο Β προκύπτουν δύο σύρματα ΑΤ του Θεού ΒΤ του περιστεριού. Αν για οποιοδήποτε λόγο άλλαξε γνώμη και θέλει να ξαναγίνει το αρχικό ενιαίο σύρμα ή αν το περιστεριό θέλησει να ενωθεί με τον Θεό, υπάρχουν περισσότεροι του ενός τρόποι: αρχή του περιστεριού με το τέλος του Θεού (η αρχική θέση), αρχή του Θεού με το τέλος του περιστεριού κλπ. Ένας Ινδογερμανός φοιτητής (η ένωση στα ινδικά λέγεται γιόγκα) ενθουσιασάστηκε με αυτή την Κοσμογονία και υποσχέθηκε να γράψει ένα δοκίμιο. Η έννοια του ενιαίου είναι κάπως δύσκολη. Ας περιμένουμε το δοκίμιο του Ινδογερμανού μαθηματικού.

Αναφερόμενοι σε Θεούς, υπάρχει ένα αρχαίο ελληνικό απόφθεγμα: «ει εισί θωμοί, εισί και θεοί».

Σε σύγχρονη απόδοση αυτό λέγεται «αν υπάρχει λήψη τηλεοπτικού σήματος, υπάρχει και εκπομπή αυτού του σήματος». Μιλώντας με ένα

Νορβηγό ηλεκτρονικό και μια Γερμανίδα θεολόγο το δέχτηκαν σαν απολύτως σωστό. Η πιο ενδιαφέρουσα συζήτηση ήταν με μια Ελβετίδα νευροφυσιολόγο και ένα βιοχημικό που είπε ότι οι πρωτεΐνες μοιάζουν σαν να είναι από ενιαίο σύρμα.

Στα είκοσι χρόνια της Ακαδημίας Π. στην Πάργα έγιναν και διάφορα κάπνιγκς ο απολογισμός των οποίων δεν είναι του παρόντος. «Ο ευαγγελισμός των τέως παρθένων της Ευρώπης» είναι σε σειρά προτεραιότητας.

Κατά την άποψη του καλλιτέχνη αν οι ευροψηφοφόροι συνειδητοποιήσουν την χρησιμότητα της αρχαίας Ελληνικής προτροπής «γνώθι σ' αυτόν» η Ακαδημία Π. μπορεί να χρησιμεύσει σαν σημείο αυτοπροσδιορισμού. Και για την επέτειο των 20 χρόνων έχει ένα δώρο για όλους τους ψηφοφόρους (και τις ψηφοφόρες φυσικά):

«Πώς να γνωρίσεις το σώμα σου και τον εαυτό σου άνευ διδασκάλου»

Και για τους μοναχικούς ψηφοφόρους ένα καρτοπαίγνιο για να διασκεδάσουν τις ώρες της μοναξιάς. «η πασιέντζα της πράσινης μοναξιάς»

Η Ακαδημία Π. και τα ΜΜΕ. Η Απογευματινή, η Ελευθεροτυπία, ο Ελεύθερος Τύπος και το Ποντίκι έχουν αναφερθεί στις δραστηριότητες της Ακαδημίας Π.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, Δευτέρα 20 Ιουλίου 1992

Τέχνη και καλάμι

Δέκα χρόνια συμπληρώνει εφέτος η ευρισκόμενη εις την Πάργα «Ακαδημία Π.», δημιούργημα του αυτοαποκαλούμενου «ανεξάρτητου διανοούμενου εικαστικού» Απόστολου Πετρίδη, ο οποίος είναι γνωστός για τα γλυπτά που δημιουργεί με μονοκόμματο σύρμα, ενώ (καθώς δεν του λείπει το χιούμορ) έχει συμβάλλει εικαστικώς σε πρωταπριλιάτικα καλαμπούρια της «Ε».

Η «Ακαδημία Π.», της οποίας δεν είναι εύκολο να εξηγηθεί ο σκοπός, θα γιορτάσει τα δέκα της χρόνια με διάφορες εκδηλώσεις οι οποίες μάλλον δεν είναι εύκολο να περιγραφούν.

Ο Α. Πετρίδης, πάντως, μεταξύ άλλων, δημιούργησε μία Καλλιτεχνική Τράπεζα, η οποία μάλιστα κυκλοφόρησε και τρία χαρτονομίσματα φερόμενα ως δολάρια, αξίας 3,13 και 33 δολαρίων αντίστοιχα, ελπίζοντας, όπως αναφέρει «να τα καταστήσει τα πλέον αντιπληθωριστικά χρήματα της σύγχρονης οικονομίας».

Νομίζουμε ότι, κατόπιν τούτων είναι αναγκαία από τον ίδιο η εξήγησή:

«Δηλώνοντας μεν ότι έχω βαβαλήσει το καλάμι, πλην όμως καλάμι με αριθμό μονό, γεγονός που με αντιδιαστέλλει από όσους έχουν καβαλήσει καλάμι με αριθμό ζυγό και κυρίως από όσους δεν γνωρίζουν τι καλάμι έχουν βαβαλήσει».

Αγκινάρες με κουκιά

Υλικά:

6 αγκινάρες, ½ κιλό κουκιά, 250 gr κρεμμυδάκια φρέσκα ψιλοκομμένα, 1 ματσάκι ψιλοκομμένο άνιθο, 200 gr λάδι, χυμός ενός λεμονιού, αλάτι, πιπέρι.

Εκτέλεση:

Καθαρίζουμε τα κουκιά. Από τις αγκινάρες αφαιρούμε το κοτσάνι και τα σκληρά εξωτερικά τους φύλλα. Κόβουμε τις σκληρές άκρες των φύλλων που έμειναν στο κέντρο, αφαιρούμε από το μέσον το κνούδι. Τις κόβουμε στα τέσσερα και τις τοποθετούμε σε μία λεκάνη με νερό και το χυμό ενός λεμονιού για να μη μαυρίσουν.

Τσιγαρίζουμε σε μία κατσαρόλα τα ψιλοκομμένα κρεμμυδάκια με το λάδι για 5-10 λεπτά, προσθέτουμε τα κουκιά, τις αγκινάρες, τον άνιθο, το ανάλογο νερό, αλατοπιπερώνουμε και αφήνουμε να βράσουν σε μέτρια φωτιά για 20-25 λεπτά.

Κίτρο γλυκό

Υλικά:

Κίτρα, ζάχαρη, χυμό λεμονιού

Εκτέλεση:

Με ένα μαχαίρι καθαρίζουμε την κίτρινη φλούδα από τα κίτρα. Τα κόβουμε σταυρωτά σε τέταρτα, αφαιρούμε τον καρπό και κατόπιν κάθε τέταρτο το κόβουμε σε δύο-τρία κομμάτια ανάλογα με το μέγεθος του καρπού.

Ζυγίζουμε τις φλούδες. Σε κάθε κιλό στεγνές φλούδες θα βάλουμε περίπου 2 κιλά ζάχαρη και χυμό λεμονιού.

Βράζουμε τις φλούδες σε νερό μέχρι να μαλακώσουν χωρίς να λιώσουν. Τις στραγγίζουμε στο σουρωτήρι και τις βάζουμε σε κρύο νερό μέχρις ότου ξεπικρίσουν 1 έως 2 ημέρες (δοκιμάζοντας), αλλάζοντας το νερό συχνά. Τις σουρώνουμε και τις βάζουμε σε πετσέτα να στεγνώσουν.

Βράζουμε για λίγο τη ζάχαρη με νερό (2 κιλά ζάχαρη 1½ νερό) και ρίχνουμε μέσα τις φλούδες, τις αφήνουμε να βράσουν για 15 λεπτά. Τραβάμε το γλυκό από την φωτιά και το αφήνουμε 1 μέρα στην κατσαρόλα. Το ξαναβράζουμε μέχρις ότου δέσει και ρίχνουμε το λεμόνι.

Καλή επιτυχία

Τζίλντα Τζώρτζη - Κωνσταντινίδου

Η κ. Τζίλντα Τζώρτζη - Κωνσταντινίδου γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Πάργα.

Ήταν το πρώτο παιδί από τα πέντε παιδιά του Αντώνη και της Αφροδίτης Τζώρτζη και ανήκε στη νεολαία της δεκαετίας του '40. Μαζί της, η παρέα Τσία Βουρεκά, Έλλη Γιούργα, Μηλίτσα Τσάκα, Αυγούλα Αντωνίου, Χόρη Γεωματίδη, Λένια Παίτζη και οι: Ρίκος Βάσσος, Διονυσάκης Παίτζης, Λάμπρος Βουρεκάς,

19-9-49, Πάργα

Η Τζίλντα Τζώρτζη μαζί με τη φίλη της Τσία Βουρεκά - Θεμελή.

Νίκος Τσάκας ήταν μία δραστηριοποιημένη νεανική συντροφιά της εποχής με τις πρώτες νεανικές εκδηλώσεις, θέατρα, χορών, εκδρομές κ.λπ.

Φοίτησε στα Γυμνάσια Πρέβεζας και Κέρκυρας και μετά τις Γυμναστικές της σπουδές έφυγε τον Αύγουστο του 1950 για την Αθήνα όπου εισήχθη και φοίτησε στην Ανώτερη Σχολή Επισκεπτριών Αδελφών και Νοσοκόμων της Υγειονομικής Σχολής Αθηνών.

Απεφοίτησε με άριστα το Νοέμβριο του 1953 και αμέσως διορίστηκε στη Σχολική Υγιεινή στην Κύπρο.

Υπήρξε η πρώτη Επισκέπτρια Σχολιατρικής Υγείας Κύπρου, την οποία διοργάνωσε και καθιέρωσε φθάνοντας στην αμφιπρόσδεξή της να είναι προϊσταμένη και σύμβουλος στο Υπουργείο Υγείας.

Παντρεύτηκε το 1957 με τον εκπαιδευτικό Φρίξο Κωνσταντινίδη και απέκτησε 2 παιδιά και τέσσερα εγγόνια.

Διακρίθηκε στην εργασία της στα Σχολεία και από πολύ ενωρίς αναμείχθηκε στα κοινά, όντας μέλος, γραμματέας, αντιπρόεδρος και πρόεδρος πολλών οργανισμών.

(Γενική Γραμματέας Παγκύπριας Συνομοσπονδίας Γονέων, Αντιπρόεδρος Τάγματος Αγίου Ιωάννου την Α' Βοηθειών, μέλος του Συμβουλίου της Σχολής Κωφών, Πρόεδρος της Πνευματικής Αδελφότητας Ελληνίδων Κύπρου κ.ά.).

Η παρουσία της στην Κυπριακή Κοινωνία υπήρξε έντονη και μέχρι σήμερα είναι δραστηριοποιημένη και εκτιμάται από όλους για το ήθος και την προσφορά της.

Η Πάργα παραμένει βαθειά στην καρδιά της και τα τελευταία χρόνια την επισκέπτεται συχνά.

Βράβευση Τζίλντας Κωνσταντινίδου

Σε σεμνή τελετή, το βράδυ της Τετάρτης (10.3.2004) η Πνευματική Αδελφότητα Ελληνίδων Κύπρου, τίμησε -με την ευκαιρία της Ημέρας της Γυναίκας- την κ. Τζίλντα Κωνσταντινίδου, η οποία είναι και πρόεδρος της αδελφότητας. Στην τελετή παρέστησαν ο επίσκοπος Κύκκου Νικηφόρος, η κ. Φωτεινή Παπαδοπούλου, ο υπουργός Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης, Δ. Θεοδωρόπουλος, η υπουργός Υγείας, Ντίνα Ακκελίδου (μίλησαν κολεκτικώς για την κ. Κωνσταντινίδου και οι δύο υπουργοί) οι βουλευτές Α. Βασιλείου και Μ. Κυριακού, άλλοι επίσημοι και πολλοί άλλοι. Τόσο ο επίσκοπος Κύκκου όσο και οι άλλοι ομιλητές αναφέρθηκαν με πολύ επαινετικά λόγια για την κ. Κωνσταντινίδου, η οποία για πάνω από 50 χρόνια πρόσφερε πάρα πολλά στη μαθητιάς νεολαία της Κύπρου, στους νέους γενικά αλλά και ευρύτερα στην κυπριακή κοινωνία.

10-3-04, Βράβευση της Τζίλντας Τζώρτζη Κωνσταντινίδου από την Πνευματική Αδελφότητα Ελληνίδων Κύπρου.

Ιδιαίτερη πατρίδα της κ. Κωνσταντινίδου είναι η Πάργα (Ελλάδα). Ήρθε στην Κύπρο το Δεκέμβριο του 1953 ως σχολική επισκέπτρια Υγείας. Από την πρώτη μέρα που ήρθε στο νησί ρίχτηκε με τα μούτρα στο έργο που της ανατέθηκε. Νεαρή τότε κοπέλιτσα ανέπτυξε πλούσια δράση και πρόσφερε τις πολύτιμες υπηρεσίες της σε πολλούς τομείς. Βοήθησε όλους ποικιλοτρόπως. Ήθελε πάντα να δίνει στο συνάνθρωπό της και έδωσε τα πάντα για πάνω από 50 χρόνια.

Τώρα, ήρθε η ώρα να την τιμήσει η κυπριακή κοινωνία. Και την τίμησε το βράδυ της Τετάρτης δεόντως.

Δίκαιοι πράγματι οι έπαινοι και οι τιμές για την Τζίλντα Κωνσταντινίδου που αντανακλούν και στο σύζυγό της Φρίξο Κωνσταντινίδη (γνωστό εκπαιδευτικό) και τα παιδιά τους. Αλλά συγκίνηση και περηφάνεια αισθανόμαστε και εμείς οι καταγόμενοι από τη μικρή κοινότητα Μηλικουρίου (απ' όπου και ο σύζυγός της) και την οποία η αγαπητή σε όλους μας Τζίλντα βοήθησε και βοηθά με κάθε τρόπο.

Οι κάτοικοι της κοινότητας ευχαριστούν θερμά και αυτή και το σύζυγό της. Η σειθαλής και δυναμική Τζίλντα συνεχίζει το θεάρεστο έργο της. Η 50χρονη πλούσια δράση της συνεχίζεται παραγωγικά. Ευχόμαστε να έχει δύναμη και υγεία να τη συνεχίσει για πολλά χρόνια. Η κοινωνία την έχει ακόμη πολλή ανάγκη.

ΦΑΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δημοσιογράφος
ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ, Δευτέρα 15 Μαρτίου 2004

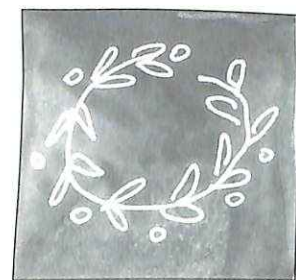
Ολυμπιακοί Αγώνες

Συνέχεια από την 1η σελίδα

για την ανάδειξη των νικητών. Ο ιερός χώρος βρίσκεται στην Δυτική Πελοπόννησο και ορίζεται από τον **Κρόνιο** κωνικό λόφο από τα βόρεια και μερικώς από τα ανατολικά, ενώ από τα νότια και δυτικά, ορίζεται από τον ποταμό **Αλφειό** και τον παραπόταμο του **Κλαύδεος**. Στον χώρο αυτό απλώνεται η ιερή **Αλτις**. «Ο κάλλι-στος της Ελλάδος χώρος» όπου το μήκος είναι 200 μέτρα και το πλάτος του 175 περίπου. Με το πέρασμα του χρόνου, ο χώρος αυτός γέμισε από Ναούς, ιερά, βωμούς, μνημεία και αγάλματα. Αξιόλογα μνημεία ήταν ο αρχαίος επιμήκης ναός της Ήρας, ο Ναός του Διός, όπου στεγαζόταν το περίφημο χρυσελεφάντινο άγαλμα του θεού, έργο του Φειδία, ο μεγάλος βωμός του Διός και το Πελόπιο ιερό τέμενος. Έξω από την Άλτι, απλώνόταν το στάδιο και ο ιππόδρομος και γύρω τους πλήθος από οικοδομές: το Βουλευτήριο, το Λεωνίδαιο, ο Θεηκολέων (χώρος για ιερείς), η Παλαιστρά, το Γυμνάσιο και εν μέρει το Πρυτανείο. Η αρχαιότητα της λατρείας της Ήρας στην Άλτι, ο ρόλος της ιέρειας της Δήμητρας χαμήνης στους ιστορικούς χρόνους και ο βωμός της θεάς στο στάδιο, δείχνουν ότι παλαιά κυριαρχούσαν γυναικείες θεότητες στην Ολυμπία.

Οι αρχές των Ολυμπιακών αγώνων χάνονται μέσα στη μυθολογία. Υπάρχουν πολλές απόψεις, αλλά οι επικρατέστερες δεν είναι πολλές.

Η πρώτη είναι ότι ο Πέλοψ, γιός του Τάνταλου, που ήρθε από τη Φρυγία, ίδρυσε τους αγώνες, γιατί νίκησε τον Οινόμαο, βασιλιά της Πίσσας σε αρματοδρομία, παίρνοντας ως έπαθλο την κόρη του Ιπποδάμεια. Η παράδοση αυτή απεικονίζεται στο ανατολικό αέτωμα του Ναού του Διός. Αυτά αναφέρονται, για τους προϊστορικούς χρόνους. Για ένα διάστημα ξεχάστηκαν οι αγώνες.

Στα ιστορικά χρόνια ως αναδιοργανωτής αναφέρεται ο βασιλεύς των Ηλείων Ίφιος και ως συμβατική αρχή της πρώτης Ολυμπιάδος ο

πολογίζεται το 776 π.Χ., που στο δρόμο (στάδιο=190μ.) νίκησε ο Ηλείος Κρόβος. Η επικρατέστερη άποψη είναι ότι οι τρεις βασιλείς, ο Ίφιος των Ηλείων, ο Κλεοσθένης των Πισσατών και ο Λυκούργος της Σπάρτης, συμφώνησαν για την πεντετηρική τέλεση των αγώνων και την καθιέρωση της ιεράς εκχειρίδας, που αποτελεί βασική προϋπόθεση για την ανάπτυξή τους. Το κείμενο της ιεράς συνθήκης είναι γραμμένο κυκλικά στον περίφημο χάλκινο δίσκο του Ίφιου, και φυλασσόταν στον ναό της Ήρας μέχρι τα χρόνια του Πausανία, με σεβασμό. Όσο διάστημα κρατούσε η εκχειρία (από το εκ-έχω), ο πόλεμος προσωρινά σταματούσε, οι θανατικές ποινές αναστέλλονταν και απαγορευόταν η είσοδος ενόπλων στο έδαφος της Ήλιδος. Ο θεσμός της εκχειρίας ήταν η πιο σημαντική καινοτομία των Ολυμπιακών αγώνων, θεσμός που άσκησε μεγάλη επίδραση σ' όλη την Ελλάδα και την Ελληνική Ιστορία.

Οι Ολυμπιακές συναντήσεις ήταν θρησκευτικής πράξης και κρατούσαν περίπου ένα μήνα. Η ιερότητα των αγώνων και ο χώρος, όπου διεξήγοντο, επέβαλαν στους θεατές και αθλητές να μην διακατέχονται από πάθη, διότι βρισκόταν υπό την προστασία του Θεού. Η Ηλεία κηρυσσόταν ουδέτερη και απαραβίαστη και απαγορευόταν στον οποιοδήποτε να εισέρχεται οπλισμένος. Η αναγγελία των αγώνων γινόταν από τους οπονοδόφους, δηλ. τους πολίτες της Ήλιδος, που στεφανωμένοι με κλαδιά άγριας ελιάς και κρατώντας το ραβδί του κήρυκα στο χέρι, περιόδευσαν όλον τον Ελληνικό κόσμο, από πόλη σε πόλη φέρνοντας το μήνυμα της ιερής εκχειρίας, από τη Μασσαλία ως την Κριμαία και από την Μακεδονία ως την Κυρηναϊκή.

Μόνον οι Έλληνες πρώτοι ανήγαγαν σε τρόπο ζωής τον αθλητισμό. Ελληνικές είναι και οι λέξεις αθλήτης, έπαθλο, άθλα (άθλος=αγών), που σήμερα χρησιμοποιούν όλες οι ευρωπαϊκές χώρες.

Διάφορα είδη παιδιών, ως εκδήλωση και ανάγκη της ζωής και ως ψυχαγωγία, είναι γνωστά και σε άλλους αρχαίους λαούς. Όμως στους Έλληνες η παιδεία¹, γρήγορα αναδεικνύεται σε αγώνισμα, καθώς με τον ανταγωνισμό, παίρνει το νόημα της επιδείξεως αρετής και ικανότητας του α-ντιπάλου. Εξ άλλου είναι γνωστή η απεραντη αγάπη των Ελλήνων για την άμιλλα, που κυριαρχεί σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής και της τέχνης, στη μουσική, στο

δράμα και στο κάλλος των ανδρών (ευ-ανδρία²). Οι αθλοπαιδιές τέρπουν εκείνους που παίρνουν μέρος σ' αυτές και ψυχαγωγούν τους θεατές, ταυτόχρονα όμως γυμνάζουν το σώμα και αποκτούν υγεία.

Δεν ήταν πρώτοι οι Έλληνες που επε-νόησαν τις παιδιές, αλλά ήταν οι πρώτοι που τις ανύψωσαν σε αγώνισμα, στα οποία οι συμπαίκτες γίνονται ανταγωνιστές. Αιγύπτιοι και Κρήτες τέρπονται με τις παιδιές, ακροβασίες, παιγνίδια σφαίρας και με αθλήματα πυγμής και πάλης. Όμως από τη μελέτη αγγείων φαίνεται ότι οι αθλοπαιδιές αυτές δεν είναι γνήσιοι αθλητικοί αγώνες. Ταυροκαθάπτες, πυγμάχοι, παλαιστές: δεν αγωνίζονται για τη δική τους χαρά, αλλά για να ευχαριστήσουν το κοινό, και να δείξουν ότι είναι ικανοί. Είναι σαν επαγγελματίες που δίνουν παράσταση.

Ο αθλητισμός συμβαδίζει με την εξέλιξη της Ελληνικής Κοινωνίας και ολοκλήρου του αρχαίου κόσμου. Αρχικά επι-στεύετο ότι οι αγώνες στα πρώιμα ιστο-ρικά χρόνια 12ος-8ος αι., Μυκηναϊκή πε-ρίοδος, αποτελούσαν συμπλήρωμα ταφικών τελετών, εντάχθηκαν και στις λατρευτικές εκδηλώσεις κάποιου θεού. Επο-μένως, οι αγώνες ξεκινούσαν για να απο-τείσουν τιμή προς νεκρούς και θεούς, τα δύο συστατικά της αρχαίας ιδεολογίας.

Αργότερα στην Αρχαϊκή περίοδο (7ος-6ος αι.) το πνεύμα των αγώνων εναρμονίστηκε με τις αντιλήψεις της τότε άρ-χουσας τάξης, που επιγραμματικά έλεγαν: «Αίεν αριστεύειν και υπέροχον έμμεναι άλ-λων». Δηλ. να είναι άριστος πάντοτε και να υπερέχει από τους άλλους.

Στους κλασσικούς χρόνους (5ος - 4ος αι.) οι αγώνες όχι μόνον εκδημοκρατίζονταν, αλλά είναι και η βασική εκπαίδευση, διότι πιστεύουν ότι: «Νους υγιής εν σώματι υγιεί». Δηλ. μέσω της αθλήσεως γίνεσαι ωραίος και ενάρετος. (αρετή=αν-δρεία, σωφροσύνη, υπεροχή, τελειότητα, ανδρισμός, παλληκαριά, ανδρικό κάλος, αξιοπρέπεια κ.λ.π.). Γιατί το πνεύμα της ά-μιλλας, αποτελεί βασικό στοιχείο ανά-πτυξης και πολιτισμού. Άλλωστε σαν μόρ-φωση αναγκαία για τα παιδιά θεωρούσαν τον αθλητισμό, τη μουσική με ότι αντι-προσώπευε κάθε Μούσα.

Στην Ελληνιστική και Ρωμαϊκή εποχή (3ος - 4ος αι. μ.Χ.) οι Ολυμπιακοί αγώ-νες χάνουν το θρησκευτικό τους υπόβα-θρο, όμως γίνονται οικουμενικοί.

Πηγές όλων των παραπάνω είναι:

Κείμενα γραμμένα από αρχαίους συγ-

γραφείς, ανασκαφικά ευρήματα και πα-ραστάσεις σε έργα τέχνης, όπως αμφο-ρείς μελανόμορφους και ερυθρόμορφους. Αυτά που γράφει ο Πausανίας συμπί-πτουν απόλυτα με τις ανασκαφές, που έ-γιναν το 1875. Ανευρέθησαν: αλτήρες, σπλεγγίδες (που απέξεναν οι αθληταί το λά-δι και τη σκόνη που επικάθονταν στο σώ-μα τους).

Εκτός από τους αθλητικούς αγώνες γι-νόταν και ποιητικοί και μουσικοί αγώνες.

Παρ' όλο που οι συνθήκες από πλευράς καθαριότητας υστερούσαν και όλοι ήξε-ραν τι θα αντιμετώπιζαν, όμως κανένας δεν ήθελε να μην δει αυτό που θα γινόταν εκεί μέσα. Παρ' όλο που οι γυναίκες δεν έπαιρναν μέρος σε πολέμους, γυμνάζο-νταν με κοντά φορέματα (φαινομηρίδες) και ελάμβαναν μέρος μόνο όταν σε ορι-σμένα γεγονότα έπρεπε να δείξουν τις α-θλητικές τους επιδόσεις προς τιμήν της θεάς Ήρας.

Οι Ολυμπιακοί αγώνες για να είμαστε σωστοί, ξεκίνησαν πολλά χρόνια πριν α-πό το 770 π.Χ., γιατί οι ανάγκες της ζω-ής τους, τους επέβαλαν να τρέχουν, να δολιχοδρομούν, να κάνουν άλματα, να ρί-χνουν δίσκους, σφαίρα, ακόντιο, να πα-λεύουν και να πυγμαχούν.

Τα αγωνίσματα με τον καιρό έγιναν 10.

Το πένταθλον:

1) Δρόμος (στάδιο=190μ.)

2) Δίσκος 385μ.

3) Δόλιχος 850μ.

4) Οπλιτοδρομία (στρατιωτική άσκηση)

5) Άλμα: συνοδευόταν από μουσική (α-πό αυλό), για να έχουν οι κινήσεις τους αρμονία, και στα χέρια τους κρατούσαν αλτήρες, για να τους δίνουν ώθηση στα σημεία που ήθελαν.

6) Δισκοβολία

7) Ακοντισμός

8) Πάλη

9) Παγκράτιον (βαρύ αγώνισμα)

10) Ιππικά αγωνίσματα

8) Αρματοδρομίες: συνωρίδα = δίπο-λον άρμα, τέθριππον και με 8 άλογα.

Το έπαθλο το έπερνε ο ιδιόκτητης του άρματος και όχι ο ηνίοχος.

9) Ο αποβάτης δρόμος. Πηδούσε ενώ έτρεχε το άρμα και ξανανέβαινε ενώ το άρμα συνέχιζε.

10) Η πυγμή (βαρύ αγώνισμα)

Και βέβαια οι συνεχείς πόλεμοι είχαν α-νάγκη από γερά κορμιά και ευστροφία μυαλού, και με τον καιρό όλες αυτές οι ι-κανότητες εντάχθηκαν στους Ολυμπια-κούς αγώνες, που διεξάγονταν στα πλάι-σια μεγάλων θρησκευτικών εορτών. Πε-

ρισσότερο από 1.168 χρόνια διεξάγο-νταν οι Ολυμπιακοί αγώνες. Τους έπαυσε ο Θεοδόσιος ο Μέγας, Ρωμαίος Αυτο-κράτορας το 393 και ο Θεοδόσιος ο Β' κατέστρεψε τα ιερά οικοδομήματα. Στο διάστημα αυτό έγιναν 293 Ολυμπιάδες.

Μέσα σ' όλα αυτά εξέχουσα θέση είχε η Ελλανόδικος Επιτροπή που έλεγχε, αν οι αγώνες γίνονταν σύμφωνα με ορισμέ-νους κανόνες. Ο σπουδαιότερος κανόνας ήταν ότι επετρεπόταν μόνο σε Έλληνες και όχι σε βαρβάρους να αγωνίζονται. Ο Φί-λιππος της Μακεδονίας και ο Μ. Αλέξαν-δρος έλαβαν μέρος μετά τη νίκη τους στη Χαϊρώνεια το 338, όταν νίκησαν τους Αθηναίους. Ο Φίλιππος τότε πρόσφερε έ-να ημικύκλιο οικοδόμημα με 5 αγάλματα. Η Ελλανόδικος Επιτροπή είχε ευρύτατες αρμοδιότητες και ήταν ντυμένοι με πορ-φυρούς χιτώνες. Τους εξέλεγε το δικα-στήριο των Ηλείων. Ήταν αδέκαστοι. Μπορούσαν να αποκλείσουν τους αθλη-τάς για παραπτώματα, εάν δεν είχαν τα νόμιμα προσόντα. **Οι τιμωρίες ήταν:** δη-μόσια μαστίγωση, χρηματικές ποινές, δίω-ξη. Τα κυριότερα παραπτώματα που τι-μωρούσαν ήταν η μη έγκαιρη άφιξη, η α-νυπακοή στις εντολές, η δωροδοκία, για την οποία επέβαλλαν μεγάλες χρηματικές ποινές και στους αθλητές και στις πόλεις τους. Με τα χρήματα αυτά ίδρύοντο οι

Ζάνες (χάλκινα αγάλματα του Διός). Εφε-ση μπορούσε να γίνει μόνο στη βουλή των Ηλείων, όπου οι Ελλανόδικες ήταν εξίσου αδέκαστοι και αμερόληπτοι και προετοι-μάζονταν για τα καθήκοντά τους επί ένα χρόνο πριν, σ' έναν χώρο στην Ολυμπία. Στους Ελλανόδικες οι αθλητές ανήγγελλαν τη συμμετοχή τους. Με την έναρξη της εκ-χειρίας αρχίζει η προσέλευση των α-θλητών, προσωπικοτήτων, που συχνά έ-καναν επίδειξη δυνάμεως και πλούτου. Οι αθληταί συνοδεύονταν από τους γυμνα-στές τους και έφθαναν ένα μήνα νωρίτε-ρα. Επιτρεπόταν να συμμετέχουν μόνο οι Έλληνες και απαγορευόταν οι Βάρβαροι, οι δούλοι, οι παραβάτες της εκχειρίας, οι ιερόσυλοι και οι Ελλανόδικες. Όταν ολο-κληρώνονταν το προκαταρκτικό στάδιο, Ελλανόδικες και αθλητές έπαιρναν την Ιε-ρά Οδό που οδηγούσε στην Ολυμπία, και καθώς περνούσαν από την πηγή Πιέρα τε-λούσαν θυσία και καθαρτήρια τελετή. Τις ημέρες των αγώνων απαγορευόταν με ποι-νή θανάτου η είσοδος των γυναικών στην Άλτι. Μόνο στην ιέρεια της Δήμητρας χα-μύνης επιτρεπόταν να παρακολουθεί τους αγώνες στο στάδιο, καθισμένη στο βωμό της θεάς. Μοναδικό παράδειγμα παρα-

βιάσεως ήταν η Καλλιπάτειρα, κόρη του Ροδίου Διαγόρα, που μπήκε στο στάδιο, μεταμφιεσμένη σε γυμναστή. Όμως στον ενθουσιασμό της επάνω για την νίκη του γιού της στο αγώνισμα της πυγμής, της ξέφυγε το φόρεμα και απεκαλύφθη η α-πάτη. Συγχωρέθηκε όμως η απάτη από σε-βασμό προς την οικογένεια που ανέδειξε τρεις γενιές Ολυμπιονικών. Μετά από το γεγονός αυτό, θεσπίσθηκε νόμος, που ό-ριζε και τους γυμναστές να προσέρχονται γυμνοί στους αγώνες. Οι αγώνες άρχιζαν με όρκο μπροστά στο άγαλμα του ορκίου Διός: Αθλητές, Ελλανόδικες και συγγενείς. Οι αγώνες τελείωναν στην 5η μέρα.

1η ημέρα: αγώνες παιδών.

2η ημέρα με πολύ θεαματικούς αγώνες: ιπποδρομίες και αρματοδρομίες, το πέ-νταθλο (δρόμος, άλμα, ακόντιο, δισκο-βολία και πάλη).

3η ημέρα ήταν η σπουδαιότερη μέρα α-φιερωμένη στη λατρεία του Διός. Το πρωί προσφερόταν η κύρια θυσία, η εκατόμβη των Ηλείων. Όλη η πομπή προχωρούσε στο πρυτανείο και κατευθυνόταν στο με-γάλο βωμό του Δία, όπου θυσιάζονταν 100 ταύροι. Το απόγευμα γινόταν τα α-γωνίσματα δρόμου: Οι προκριματικοί του σταδίου (κατά τετράδες προχωρούσαν οι αθληταί) και οι τελικοί του δολίχου, στα-δίου και διαύλου.

4η ημέρα. Η τετάρτη περιελάμβανε τα βαρεία αγωνίσματα: πάλη, πυγμή, πα-γκράτιο και δρόμο οπλίτου.

5η μέρα. Την πέμπτη ημέρα τελείωναν οι Ολυμπιακοί αγώνες με την πανηγυρική τελετή της ανακυρήξεως των Ολυμπιονι-κών και της στεφάνωσης, με στεφάνι κα-μωμένο από αγριελιά στον πρόναο του Ναού του Διός, μπροστά στο άγαλμα του θεού, που το έρραιναν με άνθη. Ακολου-θούσε δείπνο στο Πρυτανείο. Καθώς το φεγγάρι ανέτελλε, τα επινίκια τραγούδια αντιλαλούσαν μέσα σ' έναν ολονύκτιο πα-νηγυρισμό. Ο Πίνδαρος με τους στίχους του μας λέει: «Αλλά να που το όμορφο πρόσωπο του φεγγαριού με την ερατεινή³ διαύγεια, φώτιζε τη νύχτα». Και ολόκλη-ρο το ιερό αντηχούσε από χαρούμενη ευ-ωχία και θριαμβευτικά τραγούδια. Τι ση-μαίνει να είσαι Ολυμπιονίκης!

Μετά από τόσα χρόνια οι Ολυμπιακοί Αγώνες γίνονται στη γενέτειρά τους. Η καρδιά μας πάει να σπάσει από χαρά. Προσπαθούμε να κρατήσουμε το μέτρο στον ενθουσιασμό μας, για να μην θεω-ρηθούμε επηρμένους.

Καίτη Γκουγκλέρη - Τσάκα

Αρχαιολόγος

1 παιδεία παιγνίδια για παιδιά και για τέρψη των μεγάλων.

2 ανδρικό καλλιστεία

3. ερατεινός = ευπρόσδεκτος, αρεστός.

Ολυμπιάδα 2004

Γράφει η Τούλα Στεφανίδου-Μαλακάτα

Πλησιάζει η 13 Αυγούστου, είναι η μέρα που αρχίζουν οι Ολυμπιακοί Αγώνες και η μέρα αυτή είναι λαμπρή για τον Ελληνισμό. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες επιστρέφουν στην πατρίδα που τους γέννησε. Αναβιώνει το παρελθόν με το παρόν. Το Ολυμπιακό Ιδεώδες που γεννήθηκε στα βάθη της μυθολογίας άρχισε να ακμάζει στην Ολυμπία που ήταν «ο Κάλιστος της Ελλάδας χώρας».

Ήταν δεμένος ο αθλητισμός με τη ζωή του Αρχαίου Έλληνα ώστε οι αγώνες να είναι μέρος των θρησκευτικών τελετών. Με τους αγώνες στην αρχαία Ολυμπία υπήρχε η ιδέα της εκχειρείρας που έκανε τις πόλεις και τα έθνη και έπαυαν οι εχθροπραξίες, σταματούσαν οι πόλεμοι για να μπορέσουν οι αθλητές και οι θεατές να παρακολουθήσουν τον ειρηνικό ανταγωνισμό των αγώνων, και την ευγενική άμιλλα, με έπαθλο το στεφάνι της αγριελιάς. Αργότερα ο βασιλιάς Θεοδόσιος έδωσε εντολή και έκλεισαν τα κέντρα αυτά και οι αγώνες εγκαταλείφθηκαν.

Πολύ αργά το 1896 ανέλαβε η Αθήνα την οργάνωση των πρώτων σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων. Ο Γ. Αβέρωφ μαζί με άλλους Έλληνες χρηματοδότησαν την ανακαίνιση του Παναθηναϊκού Σταδίου για τη διοργάνωση. Αναφέρεται πως επειδή δεν προλάβαιναν να στρώσουν με πεντελικό μάρμαρο όλες τις κερκίδες της συμπληρώσανε με ξύλο που το βάσανε με άσπρο χρώμα.

Στα πέρατα της Οικουμένης σήμερα, όπου η ιερή φλόγα πέρασε και θα περάσει, αφήνει το μήνυμα της ειρήνης με 19 γλώσσες.

Για το Ολυμπιακό Ιδεώδες γράψανε ποιήματα ο Κωστής Παλαμάς, που το ποίημά του έγινε ο Ολυμπιακός Ύμνος. «Αρχαίο πνεύμα αθάνατο αγνέ πατέρα του ωραίου, του μεγάλου και του αληθινού, κατέβα, φανερώσου σου, κι άστραψ' εδώ στη δόξα της δικής σου γης και του ουρανού». Επίσης ο Άγγελος Σικελιανός με το «Διθύραμβο του Ρόδου». Ο Τάκης Δόξας με «Το φώς της Ολυμπίας», ποίημα που συνδέθηκε με την τελετή «Της Άφης της Ολυμπιακής Φλόγας».

Ο Ιθακίσιος ποιητής Λορέντζος Μαβίλης έγραψε το ποίημα:

Καλλιπάτειρα. Αρχόντισσα Ροδίτισσα πώς μπηκές;

Γυναίκες διώχνεις μια συνήθεια αρχαία

εδώθε. Έχω έναν ανήψι τον Ευκλέα,

τρία αδέρφια, γιο πατέρα Ολυμπιονίκες.

Να με αφήσετε να μπω πρέπει Ελλανοδίκες.

«Με τις άλλες γυναίκες δεν είμαι ο'μοια

στον αιώνα τό σοί μου θα φαντάζει

με της αντρειάς τα αθάνατα προνόμια.

Με μάλαμα γραμμένος το δοξάζει

σε αστραφτερό κατεβατό μάρμαρο

ύμνος χρυσός του αθάνατου Πινδάρου».

Η Καλλιπάτειρα ήταν κόρη του Ρόδου αθλητή και Ολυμπιονίκη Διαγόρα, μητέρα του Πεισιρροδου και θεία του Ολυμπιονίκη Ευκλέα.

Μπήκε στο στάδιο της Ολυμπίας μεταμφιεσμένη σε γυμναστή για να καμαρώσει το γιο της, που αγωνιζότανε την ημέρα εκείνη.

(Επειδή οι αθλητές εμφανίζονταν γυμνοί απαγορευόταν με την ποινή του θανάτου στις γυναίκες να μπου στο στάδιο).

Όμως προδόθηκε από τη χαρά της για τη νίκη του γιου της και αποκάλυψε το φύλο της. Την ποινή του θανάτου γλίτωσε γιατί ήταν συγγενής πολλών Ολυμπιονικών. Και δεν μπορώ να μην γράψω δύο λόγια για τον ποιητή και ήρωα **Λ. ΜΑΒΙΛΗ**. Σκοτώθηκε πολεμώντας ως εθελοντής στο σώμα των Ιταλών Γαριβαλδινών που ήρθαν ως εθελοντές να ενισχύσουν τον αγώνα των Ελλήνων εναντίον των Τούρκων για την απελευθέρωση των Ιωαννίνων. Στη μάχη αυτή σκοτώθηκε ο ποιητής και η προτομή του βρίσκεται σήμερα κοντά στη λίμνη των Ιωαννίνων και ατενίζει το Δρίσκο, το βουνό που σκοτώθηκε. Στους σημερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες στη σφαιροβολία θα αγωνιστούν γυναίκες, εκεί στην Αρχαία Ολυμπία που απαγορευόταν να μπαίνουν γυναίκες. Πρώτη Ελληνίδα που εκπροσώπησε την Ελλάδα στους Ολυμπιακούς αγώνες του Βερολίνου το 1936 και στο Λονδίνο το 1948 είναι η πρωταθλήτρια Δομνίτσα Καβουνίδου.

Ετήσιο μνημόσυνο

Στις 8 Αυγούστου 2004
θα τελεστεί
στον Άγιο Νικόλαο Πάργας
μνημόσυνο
στη μνήμη του μεγάλου
ευεργέτη του Συλλόγου μας
Ιωάννου Χρ. Δημουλτσα

Καλούνται να παραστούν τα
μέλη του Συλλόγου, οι
συγγενείς, οι Αρχές.

ELFRIEDE LÖWINGER

Σήμερα την 29η Μαρτίου 2004 ημέρα Δευτέρα και ώρα 10.30 π.μ. συνήλθε σε έκταση συνεδρίαση με το αριθμ. 5/29/03/2004 πρακτικό του Δημοτικού Συμβουλίου Δήμου Πάργας ύστερα από πρόσκληση του προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου Σπύρου Νίκα με αφορμή το θάνατο της Γερμανίδας ELFRIEDE LÖWINGER.

Χάνς και Έλφη. Πάργα 1968.

Στη συνεδρίαση ήταν παρόντες όλοι οι δημοτικοί σύμβουλοι καθώς και ο δήμαρχος Σπύρος Νούσης.

Το Δημοτικό Συμβούλιο τιμώντας τη μνήμη της ELFRIEDE LÖWINGER αποφάσισε ομόφωνα τα εξής:

1. Να εκφράσει τα θερμά συλλυπητήρια στο Δήμο Abensberg Γερμανίας.
2. Να αναρτήσει μεσίστια τη σημαία στο Δημαρχιακό μέγαρο κατά την ημέρα της κηδείας.

3. Να παραστεί αντιπροσωπεία του Δήμου αποτελούμενη από τον κ. Δήμαρχο Σπύρο Νούση και τον αντιδήμαρχο Διονύσιο Σκάρπο στη νεκρώσιμη ακολουθία που θα τελεστεί στο Abensberg Γερμανίας.

4. Να δοθεί το όνομά της σε δρόμο της πόλης της Πάργας.

5. Να δημοσιευθεί η παρούσα απόφαση στον Τοπικό Τύπο.

Η απόφαση αυτή πήρε αριθμό 132/2004.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

Το νεοεκλεγέν Δ.Σ. του Συλλόγου μας ευχαριστεί θερμά τους παρακάτω για τις ευχές και τα συγκαρητήρια που απέστειλαν αναφορικά με τις εκλογές του Συλλόγου τον Ιανουάριο 2004.

Τον Νομάρχη Πρέβεζας **Βασίλειο Ιωάννου**, τον Δήμαρχο Πάργας **Σπυρίδωνα Νούση**, τους βουλευτές του νομού μας, **Δημήτριο Τσαντούλα** και **Βαγγέλη Παπακρήστου**, τον γεν. γραμματέα του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. **Γεώργιο Τριφωνίδη**, τον επικεφαλής της αντι/σης του Δ. Πάργας **Ιωάννη Γκογκοζώτο**, τον πρόεδρο του Συλλόγου «Εστιάτορων και Συναφών Επαγγελματιών», **Ιωάννη Κλοτσώνη**, την πρόεδρο του Συλλόγου Γυναικών Πάργας «Η ΔΗΙΔΑΜΕΙΑ», **Μαίρη Κορμπάλα**, τον Πρόεδρο του Πολιτιστικού Συλλόγου Αγίας **Δημήτριο Γκόγκα**, την πρόεδρο της Πνευματικής Αδελφότητας Ελληνίδων Κύπρου **Τζίλντα Τζώρτζη-Κωνσταντινίδη**, τον οικονομολόγο **Κων/νο Κωνή**, τον πρώην διαιτητή **Περικλή Βασιλάκη**, τον πρόεδρο του Ιδρύματος «ΑΚΤΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ» **Νικόλαο Καράμπελα**.

ΔΗΜΑΡΧΟΙ ΤΗΣ ΠΑΡΓΑΣ 1947-2002

1947-1951	Φώτιος Πατέρας (Κοινοτάρχης και μετέπειτα Δήμαρχος)
1951	Ηλίας Κάμτσιος (Ειρηνοδίκης Πάργας, Δήμαρχος 6 μήνες)
1952-1956	Θεμιστοκλής Πηγής
1956-1968	Αλέξανδρος Μπάγκας (9-12-1968 θάνατος Μπάγκα)
1968-1970	Κωνσταντίνος Αντωνίου
1970-1972	Γεώργιος Μπόμης
1972-1974	Τρύφων Καραγιάννης
1974-1978	Σπυρίδων Λέκκας
1978-1982	Τρύφων Καραγιάννης
1982-1990	Σπυρίδων Λέκκας
1990-1994	Ιωάννης Χαμάλογλου
1994-1998	Νικόλαος Παπανικολάου
1998-2002	Χρήστος Στέλιος
2002-	Σπυρίδων Νούσης

Τα στοιχεία δεν προέρχονται από τον Δήμο Πάργας

Φωτορεπορτάζ

Από την εκδρομή του Συλλόγου μας στην παραλία Λιβανάτες, 23-5-2004

Ελένη Δούκα, Κατίνα Δημητρίου, Ελένη Δράκου, Δάφνη Μπάκουλη, Πάσχα 1990. Πλατεία Κανάση.

Από την εκδρομή του Συλλόγου μας στην Αταλάντη, Μομή Αγ. Αναργύρων 23-5-2004

Φωτο οκλιές του παρελθόντος

↑ Γυμναστικές επιδείξεις Γυμνασίου Πάργας Ιούνιος 1975.

Διακρίνονται: Κων/νος Κωνής,
Αθανάσιος Σ. Βέργος,
Κων/νος Γάτος,
Γεράσιμος Γιούργας,
Στέφανος Κορμπάλας

Εκδρομή στο Μεσολότιμο 1958.

Διακρίνονται: Αθανάσιος Μανέκας, Βύρων Γιούργας,
Αντώνης-Αρτεμης-Τάτη Καστρινάκη,
Αρτεμης Ποντέτση-Μανέκα,
Ευτυχία Μαλλιάνου, Έλλη Γιούργα,

Φάληρο Πάργας 1965.

Νικόλαος Δράκος, Δημήτριος Δάνδολος,
Βασίλειος Δέσκας.

Τούλα Στεφανίδου
με τη φίλη της
Αρτεμης Ποντέτση
ημερομηνία εκδρομής
στην Κούβα με το
Γυμνάσιο
Ιωάννινα, 14-5-37.

← Αρτεμης
Ποντέτση 1937.

